

EU AFGHANISTAN
PEACE SUPPORT
MECHANISM

میکانیزم حمایت اتحادیه اروپا
از پروسه صلح افغانستان
د افغانستان د سولې څخه
د اروپایي ټولنې د ملاتړ تګلاره

هېواد: د راتلونکي لهپاره د افغان مدني ټولنې سناريوګانې

Funded by the European Union

وړاندیز

د ۲۰۲۱ کال د اګست میاشتې پر ۱۵ مه نېټه، له هېواد څخه د پخواني ولسمشر اشرف غني په وتو او د طالبانو له لوري د واک تر لاسه کولو سره، په افغانستان کې یو نوی پړاو پیل شو. دغه بدلون زموږ خلک او هېواد له بې باوره راتلونکي سره مخ کړ.

په دغه ناڅرګند حالت د افغانانو د ژوند بېلابېل اړخونه اغېزمن شول چې په ترڅ کې یې زرګونه افغانان د هېواد پرېښودو ته اړ شول. دا په داسې حال کې ده چې په هېواد کې د پاتې افغانانو ورځنۍ ژوند او د معیشت وضعیت هم لاترینګلی شوی دی. دغه ډول نامنظم حالت له امله د مدني ټولنې فعالان هم په سختۍ سره کولی شي د پرمختګ څرنگوالي درک کړي.

د دغه نوي واقعیت په رڼا کې، یوې داسې فضاء ته اړتیا وه چې په ترڅ کې یې افغان دینفعان سره راټول شي او نوي بدلونونه او پر افغانستان په تېره بیا د دغه هېواد پر مدني ټولنې د هغو عواقب وارزوي. په داسې حال کې چې د مدني ټولنې د ساتلو/ دوام په اړه په افغانستان کې د ډېری ښکیلو فعالانو ترمنځ توافق شته، خو د مدني ټولنې د تشکیل ښې، فعالیت په تېره بیا له بالفعل چارواکيو سره یې د اړېکو څرنگوالي په اړه لاهم د نظرونو اختلاف موجود دی.

همدغه لامل وو، چې موږ د ۳۰ تنه افغانانو یو ټیم، چې د مدني ټولنې مشران یا متخصصین په کې شامل دي، پرېکړه وکړه چې د افغان مدني ټولنې د راتلونکي لپاره د بدلېدونکو سناريوګانو په یوه پروسه کې ښکیل شو، څو د ممکنه راتلونکيو په اړه یوه سناريو رامنځته کړو.

موږ د سناريو ټیم په ګډه سره داسې توپیر لروونکي راتلونکي انځور کړي چې ښایي د منلو وړ واوسي تر څو هغه احتمالي موارد چې ښایي ورسره مخ شو، په پام کې ونیسو، ځان ورسره عیار کړو او په دې وتوانېږو چې په ځېنو احتمالي مواردو باندې اغېز ولرو. زموږ ګډ هدف په هېواد کې د بدل شویو تړاوونو د درک شریکول او پراختیا او د مدني ټولنې په برخه کې د هغو تعبیر دی. دغه سناريوګانې د افغانستان راتلونکي په تېره بیا د مدني ټولنې له اړخه د انتفادي فکر رامنځته کولو په موخه شریکوو. دغه چاره موږ ټول د راتلونکيو ننګوونکيو غوراوي برخه کې د ستراتیژیک تفکر رامنځته کولو وړتیا رابښي او هیله مند یو چې په خلاصو سترګو او پوهاوي سره پر مخ لاړ شو.

لاسلېک

د ټولو ګډونوالو نومونه

سريزه

هېواد: د افغان مدني ټولنې راتلونکي سېناريوګانې“د افغان مدني ټولنې د ۳۰ تنو ژمنو او روڼ اندو فعالانو له لوري چې له قومي، ژبني، سمې، مذهبي او همدارنګه د جنسيت، سن او تخصص له اړخه سره توپير لري، تشکيل شوی چې د پخواني او نوي افغان ډياسپورا او په هېواد کې دننه د هغوی همکاران هم په کې شامل دي. هغوي په دغه رپورټ کې د معرفي شويو سناريوګانو ليکوالان او توحيدوونکي دي. دغه سناريوګانې د افغان مدني ټولې د ټيم غړيو او په هېواد کې دننه د هغوی د همکارانو په مشورو او د درک او تجربو د شريکولو سره چمتو او تدوين شوي او يو ژمن او وفادار ايډيټر د هغوی د آوازونو په لېږد او تايد سره د سناريوګانو د متن په ليکلو کې مرسته کړې ده.

دغه ټيم د سناريوګانو جوړولو لپاره د نظريو شريکولو په برخه کې په حضورې مرکو کې په بنکيلتيا سره په يوه پنځه ورځني روزنيز ورکشاپ کې سره راټول شو. دغه بهير چې «د بېلابېلو سناريوګانو بهير» په نوم نومول شوی، د دې لامل شو چې د مدني ټولنې فعالانو يو گروپ په ګډه د راتلونکي وضعيت لپاره د سناريو جوړولو لپاره چې په خپله د هغې برخه دي، همکاري وکړي. د دغه بهير هدف نه يوازې دا چې د هغه سره د تطبيق لپاره د بدلون په حال کې وضعيت څخه د درک او پوهاوي بلکې په راتلونکي مسير باندې اغېز لروونکي وضعيت بدلون لپاره د حل لارو موندل دي.

دغه سېناريوګانې د هغه څه په اړه احتمالي داستانونه دي چې ښايي په راتلونکي کلونو کې پېښ شي او د اوسنيو واقعيتونو او کليدي قاطعيتونو او نه قاطعيتونو په اړه پوهاوي دی. دا نه د هغه څه په اړه وړاندوينه ده چې ښايي پېښ شي او نه هم د وړاندوينې وړ پاليسۍ ده چې بايد ترسره شي.

دغه سېناريوګانې چې اړوندې، ننګوونکې، معتبرې او څرګندې دي، د افغان مدني ټولنې اوسني وضعيت ته په کتو چمتو شوي او د راتلونکي کړنو او تکامل څرنگوالي په اړه

کيسې دي. دا د گروپ د وروستيو تصوراتو داستانونه دي چې زموږ له تصوراتو او انتظار څخه په لوړه او په پراخه کچه دي. هغه د افغان مدني ټولنې پر وړاندې د شته ننګونو او فرصتونو په اړه رځانده او پرانيستې انعکاس دی او د ښې راتلونکې لپاره له ممکنه حل لارو څخه ملاتړ کوي.

د افغانستان اوسني وضعيت په څېر، په يوه پېچلي، توپير لروونکي او ناڅرګند وضعيت کې د سناريو جوړول کولی شي د هېواد اوسني واقعيت ته له احتمالي او ويروونکي مسيرونو څخه په پراخه کچه د ليدلوري پراختيا لپاره ګټور وي. سناريوګانې کولی شي، د تخيل پراختيا، د بېلابېلو احتمالي لارو موندلو او د هيلې او عامليت حس راګرځولو کې مرسته وکړي. له دې سربېره، د راتلونکې په اړه د يو زيات شمېر داستانونو جوړولو دنده ځانګړيو موقعيتونو ژمنتيا او هوکړې ته له اړتيا پرته د راتلونکيو فرصتونو امکانات برابروي. سناريوګانې موږ ته د دغه واقعيت د درک وړتيا راکوي چې - که څه هم نه شو کولی د راتلونکې په اړه وړاندوينه وکړو يا يې کنټرول کړو - خو کولی شو له هغه سره کار وکړو او اغېز ورباندې ولرو.

د دغو سناريوګانو موخه د افغانستان مدني ټولنې په قضيو کې اړوندو او ښکيلو مراجعو کې د عملي اقداماتو او بحثونو هڅول دي. دغو کسانو کې ښايي په هېواد کې دننه مدني فعالان، ډياسپورا او همدارنګه بين المللي ټولنې سازمانونه شامل وي. «که چېرې دغه سناريو پېښه شي، موږ ته به څه معنې ولري؟» او که دغه سناريو پېښه شي، څه کار کولی شو؟ کوم غوراوي به ولرو؟» مسائلو ته په پام سره د هرې سناريو لپاره په څو بحثونو او دويم دا چې د سناريوګانو ټولګې ته په کتو سره دا په پام کې ونيسئ چې «يو زيات شمېر احتمالي راتلونکيو ته په پام سره موږ څه کولی شو؟» سره پيل شي.

سناریوگانو ته کتنه

څومره چې د افغانستان مدني ټولنې راتلونکې نامعلومه او بې برخليکه ده، په هماغه اندازه ځينې قاطعونه هم شته دي؛ په دې معنې چې مدني ټولنه فعاله ده خو د طالبانو او ځينو نورو هېوادونو اقداماتو ورباندې اغېز کړی له همدې امله د پرمختګ لار به آسانه نه وي.

ځينې ابهامات هم شته چې په هغه کې د ښځو وضعيت، اطلاعاتو او زده کړو ته لاسرسۍ، د افغانانو هوساينه، د تاوتریخوالي کچه او ټولنيز انسجام هغه ابهامات دي چې تر ډېره يې د سناريو ټيم له اندېښنو سره مخ کړی دی.

د افغانستان او مدني ټولنې پرمختګ احتمالي راتلونکې لپاره زياتې لارې شته. د سناريو ټيم څلور مورده د دغو پلټنو لپاره تر ټولو ښو هغو په توګه غوره کړي دي.

په لومړۍ سناريو کې، د کرکۍ پردې، يو ګواښوونکی داستان دی. دغه داستان «که ويره، ګوښه والی او تاوتریخوالی پرېښودل شي، څه به پېښ شي» موضوعګانو باندې تمرکز لري.

په دغه سناريو کې د کرکۍ پردې، افغانستان لاهم د يوې بندې کوتي په څېر منزوي او د نړۍ له نورو هېوادونو څخه جلا هېواد دی او په هېواد کې دننه هم د يو بل ترمنځ د خلکو اړيکې پرې شوي دي. بالفعل حکومت د اتباعو او نړيوالې ټولنې غوښتنو ته د نه پاملرنې

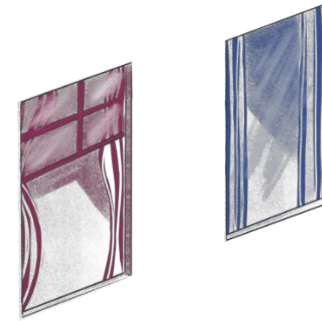
له امله لاهم په رسميت نه دی پېژندل شوی او محدودو سياسي او مادي سرچينو ته لاسرسۍ لري. حکومت د توندلارو او افراطي عناصرو په لاس کې دی او له ټولو بنسټونو سره د هغه څه پر بنسټ عمل کوي چې دوی يې له اسلام څخه لري او په پايله کې د ورځني ژوند شرايط په براخه کچه خراب شوي او د ژوند لومړنيو اړتياوو او خدماتو ته لاسرس محدود دی چې بالاخره دغه ناهيلوونکي شرايط د ويرې، دښمنۍ او تاوتریخوالي لامل ګرځي. بنيادي د ترهګرۍ پراختيا او د قومونو تر منځ د جګړو او تاوتریخوالی د زياتوالي له امله تر ۲۰۳۰ کال پورې هېواد سره وپاشل شي.

دويمه سناريو، د دروازو له منځه د رڼا وړانګې داسې يوه افغانستان تشرېح کوي چې له نن ورځې سره ډېر زيات توپير لري. د ډېری افغانانو لپاره د پردې لروونکي کرکۍ خونې په توګه د خپګان احساس شته دی. په کمه کچه بدلون شته، حرکت سوکه دی خو په پردو کې هم ځينې چولي شته چې د رڼا وړانګې دننه خوا ته راشي.

په دغه سناريو کې بالفعل حکومت په دې توانيدلی چې د خلکو او سياسي مخالفانو د افکارو، نيوکو، په تېټه کچه کې د افغانانو د هوساينې ساتلو سره په هېواد کې نسبي خو ماتېدونکې آرامي حاکمه واوسي. يوازې هغو مدني فعاليتونو ته اجازه ورکول کېږي چې په مستقيم ډول د خلکو د ژوند بقاء سره تړاو ولري، له هغه پرته د حق غوښتنې، وړتيا لوړونې، زده کړو او تعليم په څېر فعاليتونه په رسمي توګه جواز نلري. د هېواد په ځينو

سيمو کې د مدني ټولنې فعاليتونه چې حکومت ته کوم گواښ نه پيښوي، د حکومتي چارواکيو د منلو وړ دي. په داسې حال کې چې بسپنه ورکونکي هېوادونه د مالي مرستو ترڅنگ پر اصلاحاتو هم ټينگار کوي، نور هېوادونه تر ډېرې کچې د افغانستان په کورنيو چارو کې له مداخلو څخه ډډه کوي.

د دغه وضعیت له امله ډېری افغانان ستونزمن خو د پايښت وړ ژوند تجربه کوي. د دغې ظاهري سولې تر پوښښ لاندې ډېرې ترينگلتياوې هم شته چې کيدی شي راوخوتیږي. درېيمې او څلورمې سناريوگانې له پرانيستو پر دو او بدلون باد سره ملې دي. کيدی شي د دغو دوو سناريوگانو عناصر په داسې يو وخت کې انځور کړو چې دواړو هغو کې د هېواد په راتلونکې کې مدني ټولنه فعال رول لري. د دوو نورو سناريوگانو په څېر، په لومړيو کې شرايط ډېر ستونزمن وي. په همدې حال کې دواړو دغو سناريوگانو کې مدني ټولنه نه يوازې د افغانانو د ورځني ژوند اړتياوو په ټينگښت، بلکې بدلون لرونکې راتلونکې لهپاره د فشاربرخه کې هم فعال رول لوبوي. د بدلون باد، دغه فشار د بالفعل حکومت پر وړاندې د يو ولسي پاڅون بڼه خپلوي، په داسې حال کې چې په پرانيستي پرده کې د ټولو لورويو ترمنځ بحثونه هغه ستراتيژۍ ده چې د هېواد په پرمختگ کې مرسته کوي. له دغو سناريوگانو څخه يوه هم له روښانه، اسانه او هوسا راتلونکې سره پای ته نه رسېږي. سره له دې، د بدلون باد او پرانيستي انځوريزې پردې د داسې يوې راتلونکې لهپاره د مدني ټولنې تشکيل څرنگوالی انځوروي.

د بدلون باد لکه د کرکيو پرانيستل کيدو او خونې ته دننه د باد خوځيدو سره، حرکت او بدلون شته. په دغه سناريو کې يو بالفعل ناکاره او تړلی حکومت د خپلو اتباعو حقوق محدودوي او نه شي کولی د خلکو اړتياوو ته رسېدنه وکړي. دغه وضعیت د وخت په تېرېدو سره په پراخه کچه د خلکو د نارضايتۍ لامل کېږي. د افغان مدني ټولنې رهبران اغېزناک انتظام چې ډېری يې ښځې دي، په هېواد کې دننه او بهر مرسته کوي چې دغه نارضايتي د بدلون لهپاره پر يو ټولنيز خوځښت بدله شي. په داسې حال کې چې حکومت ته لاهم فرصتونه شته چې د بدلون لهپاره اصلاحات راولي، خو دغو فرصتونو لهپاره عملي اقدام نه کوي. له دې سربېره، له سيمې څخه په پراخه کچه گاونډيو هېوادونو ته په بالقوه ډول سره د ترهگرۍ تاوتريخوالي پراختيا د دې لامل کېږي چې نور هېوادونه هم له دغه بدلون څخه ملاتړ وکړي او په دې توگه تر ۲۰۳۰ کال پورې د يو انقلابي بدلون احتمال تر سترگو شي.

په وروستۍ سناريو کې، د بهر منظري ليدو په موخه د پردو پرانيستو په توگه د درک، اړېکو او بدلون ليدو لهپاره مخ په وده وړتيا شتون لري. د منځ لارو او بېلابېلو سياسي جريانونو رهبرانو جوړه يوه کوچنۍ ډله د خبرو اترو، پخلاينې او جوړجاړي لهپاره راټولېږي.

که څه هم د دغې ډلې غړيو کې د هېواد راتلونکې په اړه توپير لرونکي ليدلوري او د تېر په اړه د بدبينۍ احساس شته، خو د يوبل منل د پرمختگ لهپاره تر ټولو ښه طريقه گڼي. که څه هم د خبرو اترو او پخلاينې بهير سوکه دی خو کولی شي هېواد د پراخې راتلونکې پر لور بوځي.

بين المللي ښکېل لوري د خبرو اترو آسانتيا او زميني برابرېدو کې په مداخلې سره هڅه کوي چې دغه پروسه د افغانانو په مشرۍ پر مخ لاړه شي. د افغانانو د ژوند شرايط د حقونو د زياتوالي، د ژوند اړتياوو ته د لاسرسي او ټولنيز انسجام له لارې په تدريجي توگه د ښهوالي پر لور درومي.

پرتله‌ییز جدول

بښايي راتلونکې د څلورو طرحه شويو سناريوگانو يو ترکيب ياهم بله سناريو واوسي، له همدې امله د دغه پېچلي چلندونو په اړه بحث او څرگند درک له‌پاره هغه په توپيرو لروونکيو سناريوگانو ویشو. په لاندې جدول کې د سناريوگانو د کليدې عناصرو يوه ساده شوې نسخه پرتله شوې ده.

پرتلې	د درزونو له لارې رڼا	ولسي خوځښتونه	پرانيسټې پردې
د سناريو ماهيت			
د دغې سناريو ماهيت څه دی؟	د وېرې او سيالي حاکميت تفرقه او اختلافات د پاشل‌کيدو لامل کېږي	ماتيدونکې پايښت د ثبات ساتلو له‌پاره له درزونو سره مل په لوړه کچه د کنټرول لامل کېږي.	سوکه بحثونه د جوړجاړي او سولې ټينگښت زياتوالي لامل کېږي
کليدي ځانگړنې	شخړه او ماتې	نه جوړجاړی او محدوديتونه	بدلون له‌پاره ټولنيز خوځښت جوړجاړی او پخلاينه
د کليدي فعالانو موخې او ستراتيژۍ			
د مدني ټولنې لومړنۍ موخه	بقاء او ژغورنه	د افغانانو او مدني ټولنې د لومړيو اړتياوو تأمین	د پراخ بنسټه ټولنې تشکيل
د مدني ټولنې له لوري کارول شوي مسلطې ستراتيژۍ	بين‌المللي ملاتړ او د پوهاوي زياتوالی	په هېواد کې پټ فعاليتونه او غیرسیاسي خدماتو وړاندې کول، له هېواده بهر دوامداره حق غوښتنه	د خبرو اترو، سولې ټينگښت، او رسمي او غيررسمي مذاکراتو له‌پاره وړتيا جوړونه
د حکومت ځانگړې کړنې	د مخالفو ترهگريزو او نورو وسلوالو ډلو د کنټرول او نه پخلاينې له‌پاره دوامداره جدي هڅې	د منځ‌مهاله آسانتياوو له لارې د ماتيدونکي ثبات ساتلو له‌پاره هڅې	د ټول‌گونه حکومت پر لور بحثونو کې گډون او د ملاتړ پراختيا
د بين‌المللي ټولنې فعالانو مشخص اقدامات	يو شمېر بهرني هېوادونه د بالفعله حکومت مخالف وسلوالو سره د مالي او نظامي تجهيزاتو مرسته کوي	د ښځو وضعيت په برخه کې د محدودو بدلونونو له‌پاره فشار، د خلکو اساسي اړتياوو پوره کولو له‌پاره مالي تمويل، بشردوستانه مرستې	لور مشارکت، د مالي سرچينو تأمین، د بحثونو له‌پاره د بستر چمتو کيدل، له پراختيا څخه ملاتړ، وړتيا جوړونه او د سوله ساتو ځواکونو ځای پر ځای کول

په افغانستان کې میشتو خلکو تجربه

د بنځو وضعیت	په عمده ډول فقر، نالوستي، وزگارنیا، گوښه والی، خپل شوي، او په مخ په زیاتیدونکي توګه د وسلوالو تاوتریخوالو او نښتو تر اغېز لاندې د وسلو پورته کول	زده‌کړو او کار ته محدود لاسرسی او د فقر او کورني تاوتریخوالي تجربه کول	کار او زده‌کړو ته د لاسرسي تدریجي ښه‌والی او د مقاومت خوځښت رهبري.	په ډیالوګونو کې د ښکیلو ګمارل شویو کسانو کې د زده‌کړو لروونکیو وګړیو زیاتوالی
د افغانانو هوساینه	د لومړنیو او خوندیتوب اړتیاوو ته کمزوری لاسرسی او په دوامداره توګه د ترینګلتیا په لور تګ	ژوندي پاتې کیدل خو له هوساینې پرته	وګړي په لومړیو کې په بدو شرایطو کې ژوند کوي خو په تدریجي ډول د ښه‌والي پر لور درومي	مخ پر زیاتیدونکي توګه ښه‌والی، خوندیتوب او ډاډمنتیا
معلوماتو او نظریو ته لاسرسی	د بیان ازادي نشته او معلوماتو ته لاسرسی ډېر محدود دی	د بیان ازادي او د غونډو رابلل محدود دي، اطلاعاتو ته لاسرسی د ټولو له‌پاره محدود دی او رسنۍ تر پراخ محدودیت لاندې او ټولنیزې رسنۍ د امکان تر بریده بې باوره دي	د بیان ازادي او غونډو رابلل محدود خو ټولنیزې رسنۍ د لاسرسي وړ دي	د بیان او غونډو جوړولو آزادي د پراختیا په حال کې ده
نژادي توپیرونه	شته ترینګلتیاوې د فردي او ګروپي جګړو په بڼه راڅرګندېږي	له بېلابېلو قومونو سره توپیر لروونکی چلند کېږي	قومي توپیرونه حتی د امکان تر حده بې ارزښته کېږي او په کلیدي تصمیم نیونو کې د مناسبې استازولۍ او حضور پرته	د بېلابېلو قومونو هویت راڅرګند او د بحث وړ ګرځي

د کرکیو پردې

یوه داسې خونه انځور کړئ چې په بشپړ ډول تړلې، تیاره او منزوي وي او د وخت یا هغه څه په اړه چې بهر پېښېږي، ډېر کم احساس شتون لري.

په دغه سناریو کې افغانستان د یوې تړلې، ګوښه او د نړۍ له نورو هېوادونو څخه جلا هېواد په پام کې نیول شوی او په هېواد کې دننه هم د خلکو ترمنځ رغانده اړیکې محدودې دي. په دغه سناریو کې بالفعل حکومت دې ته حاضر نهدی چې د هېوادوالو او نړیوالې ټولنې غوښتنو ته تسلیم شي له همدې امله د نړیوالو لهخوا لاهم په رسمیت نه دی پېژندل شوی. دا په خپل وار د دې لامل کېږي چې محدودو مالي او سیاسي سرچینو ته لاسرسی ولري. د هېواد رهبري او اداره په عملي توګه د هغو افراطي عناصرو په لاس کې لویډلې ده چې ټولې چارې د خپلو هغو لیدلوري پر بنسټ ترسره کوي چې دوی یې د اسلام له تفسیر څخه لري. په پایله کې د ورځني ژوند شرایط په پراخه کچه خرابېږي، د ژوند لومړنیو اړتیاوو او خدماتو ته لاسرسی کمېږي چې دغه ناهیلوونکي عناصر په ټولنه کې د ویرې، دښمنۍ او تاوتریخوالي زیاتوالي لامل کېږي. په دوامداره توګه د نشه‌يي توکیو د موندلو توکیو او کوکنارو کښت په زیاتوالي سره په ټول هېواد کې د طالبانو پر ضد ولسوال فعالیتونه زیاتېږي چې د امنیت خرابېدو او د کورنیو بې‌خایه شویو کسانو د شمېر زیاتوالي لامل کېږي. په پایله کې ښايي د ترهګریزو ګواښونو او همدارنګه د قومونو ترمنځ د تاوتریخوالي او جګړو زیاتوالي له امله په ۲۰۳۰ کال کې هېواد وپاشل شي.

مهالوېش

په ۲۰۲۲ کال کې د نړۍ له نورو برخو سره د افغانستان د بالفعل حکومت اړېکو کې په محدوده کچه بدلون رامنځته شوي او حکومت لاهم د هېڅ کوم هېواد لهخوا په رسمیت نه دی پېژندل شوی او له بیرنيو مرستو پرته نوري مرستې هېواد ته نه راځي. په هممهاله توګه ترهګريز تاوتریخوالی، چاودنې، ځانمرګي بریدونه او دې ته ورته پېښې د هېواد په بېلابېلو سیمو کې ترسره کېږي. کارموندنه ستونزمنه شوې او په پایله کې په هېواد کې د بانکي سیستم ستونزې او اقتصادي فعالیتونو محدودیت له امله د ملي پیسو ارزښت راکمېږي. له نورو هېوادونو سره د محدودو سوداګریزو اړېکو سربېره، افغانان لاهم د خپلو لومړنیو اړتیاوړ توکیو په پیرکې له ستونزو سره مخ دي چې په پایله کې دغه لاملونه هره میاشت په سل هاوو تنه هېوادوال له افغانستان څخه وتو ته اړ کوي، په هېواد کې دننه او بهر افغانانو ژوند باندې د ویرې، ناهیلۍ او ګوښه والي فضاء سوری غوړولی دی.

ناهیلی او اقتصادي ناوړین د هېواد په بېلابېلو سیمو کې د مدني اعتراضونو او وسله والو مبارزو لامل کېږي.

د ۲۰۲۳ کال په لومړیو کې په داسې حال کې چې ښوونځي په شدید توګه تر څار لاندې دي، بالفعل حکومت له شپږم څخه پورته ټولګي هم د نجونو پر مخ پرانیستي دي او د پوهنتون په شمول د ښوونځیو تعلیمي نصاب باندې په ټولو کچو کې په داسې ډول بیاکتنه کېږي چې تر ډېره پر دیني زده کړو ډېر ټینګار کوي. په پایله کې په ښوونځیو کې د ښځینه او نارینه زده کوونکیو شتون په پام وړ توګه راکمېږي.

ډېری افغان سیاسي فعالانو او دیاسپورا پر بالفعل حکومت د تعلیمي نصاب، ښځو ته د کار کولو حقوقو، د بیان آزادۍ زیاتوالي په برخه کې د نړیوالو لهخوا د بدلون فشارونو پالیسۍ څخه ملاتړ کوي. په پایله کې دغه ملاتړ او په ژبوپولیتیکو برخو کې پاملرنې ته د سیالۍ غوښتنې سره سره ډېر کم هېوادونه له بالفعل حکومت سره د غیررسمي ډیپلوماتیکو خبر اترو ته دوام ورکوي خو له دغو فشارونو سره بیا هم د اصلاحاتو په برخه کې ډېر محدود بدلون ترسټرګو کېږي.

بالفعله حکومت خپل ځواک د مذهبي قوانینو تطبیق څخه د ډاډمنتیا او له ترهګریزو سازمانونو سره پر مبارزې متمرکز کړی. په ټول هېواد کې داسې کسان ګمارل شوي څو هر ډول کړنو په اړه چې حکومت له ننګونو سره مخ کوي یا د هغوی له مذهبي تعریف سره په ټکر کې وي، معلومات ورکړي. د امریالمعروف او نهی عن المنکر وزارت ارزښت لازیات او نفوذ پیدا کوي او دا تضمینوي چې له محرم پرته ښځو پر سفر، عمومي ټولنو د تشکیل، د حجاب رعایت، د لمانځه پر مهال د ټولو فعالیتونو له بندولو څخه د ډاډ ترلاسه کولو او په جماتونو کې د خلکو شتون په شمول ټول محدود شوي قوانین په شدت سره تطبیقېږي. هغوی همدارنګه سندرې، موسیقي او ګډا منع کوي او فرهنګي فعالیتونه پر مذهبي هغو پورې محدودوي. فرهنګي جشنونه لکه د نوروز (د لمریز کال لومړۍ ورځ) او یلدا شپه (د کال تر ټولو اوږده شپه) منع کوي.

بالفعله حکومت په دغه لیدلوري سره چې ډېری مدني فعالان لویدیځ پلوه او مدني فعالیتونه غربي پدیدې دي، په هېواد کې مدني فعالیتونه محدودوي او دغو بنسټونو ته د جواز له ورکړې څخه ډډه کوي. یو شمېر سیمه ییزې شوراګانې او مذهبي سازمانونه په یو ډول سره فعال دي خو خلکو ته د خدماتو په رسولو کې په شدت سره محدودېږي. دغه موضوع د دې لامل شوې چې بین المللي مرستې هم راکمې او یا په بشپړ ډول بندې شي. په همدې حال کې هر هغه فعالیت ته چې لومړنیو خدماتو له وړاندې کولو څخه په پراخه کچه وي، اجازه نه ورکول کېږي او د بودجې تر لاسه کولو وړتیا له لاسه ورکوي. کله چې سیمه ییزې شوراګانې راټولېږي، څارونکي ورسره وي او د بحث وړ موضوعاتو پراختیا محدودوي.

له دين، بالفعله حکومت، له ديني مسائلو څخه د بالفعله حکومت د تفسير نقد له رسمي او غیررسمي غبرگونونو سره مخ کېږي.

ډېری حکومتي خدمات محدودېږي، د بېلګې په ډول په هېواد کې حقوقي مسائلو ته د رسېدنې رسمي حقوقي سیستم وړتیا راکمېږي او دا د دې لامل کېږي چې ډېری خلک خپلې حقوقي قضیې سیمه ییز قضایي سیستم ته راجع کړي او یا له وضعیت څخه د مایوسۍ له امله د هغو د پرمخ بیولو لپاره هیڅ ډول هڅه ونه کړي.

په دغه ډول شرایطو کې ډېر پام د اخلاقي جرمونو مهار او کنټرول ته اړول کېږي او د کورني تاوتریخوالي او د خلکو تر منځ اختلافونو په څېر ټولنیزو مسایلو ته کمه پاملرنه کېږي چې په پایله کې د ټولنې په کچه ټولنیز تاوتریخوالي زیات او د دې لامل کېږي چې ډېری خلک له ځورونې او ناهیلۍ سره مخ شي.

د روغتیايي سیستم ستونزې به هم زیاتې شي، ډېری خلک به د څښاک پاکو اوبو، کافي خوړو او روغتیايي مراقبتونو ته لاسرسي ونه لري او یو ډېر کم شمېر متخصصي او معالجي بنځینه ډاکټرانې به په هېواد کې پاتې شي او د درملو د کمښت ستونزه به هم ډېره شي.

بالفعله حکومت د رسنیو فعالیتونه محدودوي او د هغوی خپرونې په شدید توګه سانسوروي. همدارنګه په هېواد کې دننه پلټنیزو رسنیو ته لاسرسي محدود دی. د هېواد په متعارفو رسنیو کې هر ډول هغه پروګرام او رپورټ خپرول چې د حاکمانو له ارزښتونو او د حکومت پر فعالیتونو نقد بیانوي جواز نه لري. مدني اعتراضات هم منع دي او عاملان یې نیول کېږي او پر سزاء باندې محکومېږي.

د نشه یي توکیو تولیدونکیو بوټو کښت او قاچاق له بندیزونو سره په چټکۍ سره د ودې په حال کې دی او د وسلو قاچاق او پلور هم زیات دی. غلا او نور کوچني جرمونه په ځانګړې توګه په ښاري سیمو کې زیات شوي، ډېری خلک نا امني احساسوي او د ځاني امنیت لپاره وسلې پېږي.

د حکومت ضد غیر مسلح گروپونو تشکیل پیلېږي چې ځینې به یې یوازې د ښځو لهخوا تشکیلېږي. دغه گروپونه به په لږې پرتو او د حکومت له څار څخه بهر سیمو کې ځای پر ځای کېږي. هغوی به په دیاسپورا کې میشتو افغانانو سره د اړیکو له لارې وسلو او زده‌کړو ته لاسرسی مومي خو په ۲۰۲۳ کال کې دغه گروپونه په فزیکي بڼه د بریدونو وړتیا نهلري.

په ۲۰۲۴ کال کې بالفعله حکومت د ترهگریزو ډلو په مهارولو کې د ناکامۍ او نا هیلۍ له امله په ټول هېواد کې له امنیتي ځواکونو سره د یو ځای کیدو په موخه د جبري گمارنې بهیر پیلوي. بالفعله حکومت د دغو ځواکونو د تغذیې او مراقبت لپاره په عملي توګه له کلیوالو خلکو څخه عشر او زکات راټولوي او په ښاري وګړیو زیات مالیات وضع کوي. د امنیتي ځواکونو، مخالفو وسله‌والو او شکمنو ترهګرو ترمنځ وسلوالی جګړې زیاتې شوي. له دې سره هم‌مهاله ترهګري ډلې خپل بریدونه د هېواد له پولو بهر ګاونډیو هېوادونو ته غځوي.

په ټول هېواد کې په بالفعله حکومت پورې تړاو لرونکیو امنیتي ځواکونو په زیاتوالي سره غیرنظامي وسلوال هم د حکومتي امنیتي ځواکونو پر ضد بریدونو او د وضعیت پر سبوتاژ لاس پوري کوي.

د طالبانو ضد غیر نظامي وسلوالو ډلو فعالیت په زیاتوالي سره بالفعله حکومت خپل پام پر دغو ډلو نفوذ او تحقق ته اړوي. ډېری غیرنظامي وسلوال گروپونه د ګډ قومي هویت په محوریت تنظیم شوي دي. په پایله کې بالفعله حکومت د دغو ډلو له‌منځه وړلو هڅه کوي. امنیتي ځواکونه د دغو ډلو له منځه وړلو او غچ‌اخیستې لپاره وحشتناکه بریدونه کوي. د دغو خبرونو په خپریدو سره په بېلابېلو ډلو کې د بالقوه قومي تصفیې ویره زیاتېږي. په پایله کې په غیر نظامي وسلوالو ډلو کې د خلکو غریتوب زیاتېږي.

د دیاسپورا مدني فعالان په هېواد کې د کړکېچ په اړه د پوهاوي زیاتوالي کې ښکېلېږي. هغوی په بین‌المللي او ټولنیزو رسنیو کې د خپلو غبرونو د پیاوړتیا په برخه کې په هېواد کې دننه خلکو سره له اړیکو څخه استفاده کوي. هغوی پر حکومتونو فشار اچوي څو ډاډ ترلاسه کړي، هغه کسان چې افغانستان څخه تښتي، کولی شي ویزو ته لاسرسی ولري، پناه واخلي، په کوربه هېوادونو کې د نویو افغان پناه‌اخیستونکیو له میشتیدو څخه ملاتړ کوي او همدارنګه د هغو کسانو لپاره له بیړنیو مرستو څخه دفاع کوي چې په هېواد کې ژوند کوي او هڅه کوي څو د بېلابېلو ډلو له‌خوا ترسره شوي جنايتونه مستند شي څو یوه ورځ له انتقالي عدالت څخه ملاتړ وکړي.

په ۲۰۲۴ کال کې په بالفعله حکومت کې داخلي اختلافونه زیاتېږي. بنسټ‌پاله او مترقي لاملونه په هېواد کې له مخ په زیاتیدونکې ترینګلتیا څخه ناراضه دي. په حکومت کې دننه غیرنظامي وسلوالو گروپونو سره د سولې بهیر، له نورو هېوادونو سره د بیاخلي اړیکو ټینګولو، آزادۍ زیاتوالي، ناوړین پایته رسولو او همدارنګه له ترهګرو ډلو سره د یووالي لپاره فشارونه شتون لري. دغه ترینګلتیاوې د انارشي او همدارنګه د واک ترلاسه کولو د هڅو لامل کېږي. دغه بې ثباتۍ په هېواد کې د ثبات ټینګښت او د مخالفو ځواکونو د اغېزناک مهار په برخه کې د بالفعله حکومت وړتیا کمزورې کوي.

په ۲۰۲۸ کال کې وچکالي او وسلوالي جگړې د دې لامل کېږي چې محدود محصولات راټول شي، د پیسو ارزښت د کموالي دوام په دې معنې دی چې په ټول هېواد کې ډېر محدود شمېر خلک خوراکي توکيو ته لاسرسی لري. د فحطی مخنیوي لپاره د بین‌المللي فعالانو لخوا بیړنۍ مرستې چمتو کېږي. په همدې حال کې د مرستې رسولو څو کاروانونو باندې بریدونه شوي چې په ځینو سیمې کې د لوړې لامل کېږي افغانان په دوامداره توګه د هېواد پرېښودو ته دوام ورکوي، په ۲۰۲۸ کال کې د کډوالۍ لوړه کچه ترسترګو کېږي او هره اوونۍ په زر هاوو تنه هېواد پرېږدي. په پایله کې ډېری هېوادونه د بالفعل حکومت مخالفو غیرنظامي وسلوالو ډلو څخه په پټه ملاتړ کوي.

په ۲۰۳۰ کال کې حکومت په دننه او د هېواد سرحدونو د ساتنې په برخه کې له مهمو ننګونو سره مخ دي، په هېواد کې یو زیات شمېر وسلوالي قومي او ترهگریزې ډلې شتون لري چې غواړي د هېواد واک په لاس کې واخلي. په همدې حال کې غیر نظامي وسلوال ګروپونه له ګاونډیو هېوادونو سره په یووالي کار کوي. هېواد د تجزیې خوا ته ځي او له ګاونډیو هېوادونو سره د ځینو سیمو د یوځای کیدو خطر شتون لري. له ګاونډیو هېوادونو سره د عمده سرحدي ښارونه یوځای کیدو افغان حکومت له ننګونو سره مخ دی.

آیا بالفعل حکومت کولی شي ځمکنۍ بشپړتیا وساتي؟ آیا هېواد به تجزیه شي؟ د افغانانو برخلیک به څنګه شي؟ آیا نور فعالان به په هېواد کې نظامي مداخله وکړي؟

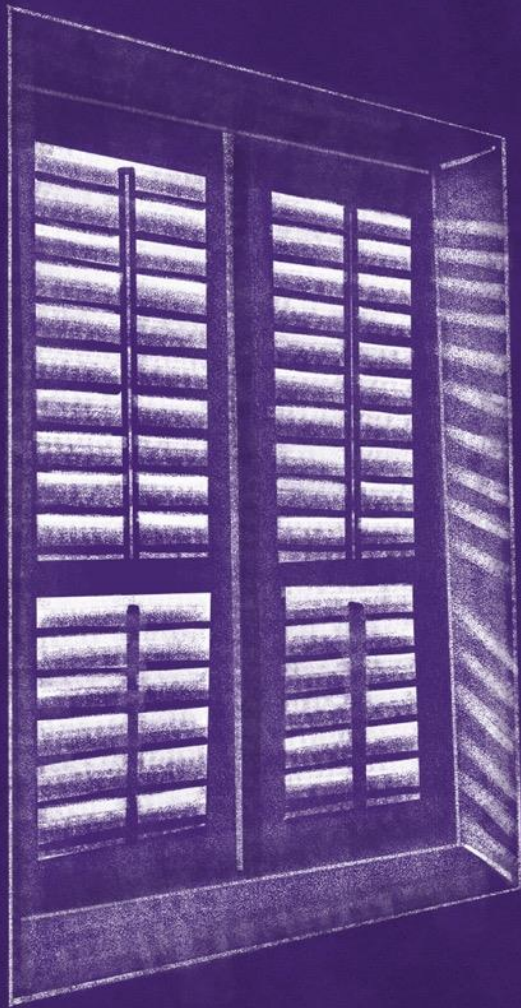

د درزونو د شاوخوا رڼا

يوه ترلې او توره خونه انځور کړئ. هوا ډېره تياره ده. دغه سناريو د داسې يوې خونې په څېر ده چې پرده لروونکې کړې لري، محدود بدلون او سوکه حرکت تر سترگو کېږي. په همدې حال کې په تياره کې د کرکيو د کوچنيو درزونو په څېر سوري شته چې کونې ته رڼا رادننه کوي.

په دغه سناريو کې بالفعل حکومت په دې توانيدلی چې په هېواد کې نسبي ثبات ټينګ کړي. دغه ثبات د افکارو او عقايدو په محدوديت، پر سياسي مخالفانو د بنديزونو او د افغانانو له پاره د لومړنۍ کچې د هوساينې ساتلو له امله ساتل شوی دی. په هېواد کې د مدني ټولنې فعاليت په هغو ساحو کې چې يوازې د خلکو ژوند له بقاء څخه ملاتړ کوي، جواز لري. نور فعاليتونه لکه حق غوښتنه، وړتيا لورونه او زدمکري په رسمي ډول جواز نه لري. که څه هم د بالفعل حکومت لهخوا نیمګړتياوې شته خو مدني ټولنه تر هغه پورې چې بالفعل حکومت ونه گواښل شي، په بېلابېلو ټولنو او سيمو کې مهم رول لري. نور ډېری هېوادونه په افغانستان کې له مداخلې څخه ډډه کوي.

د دغه وضعيت په پايله کې ډېری افغانان له پايښت، ثبات او ملاتړ سره سره ستونزمن ژوند تجربه کوي. دا چې د بيان آزادي نشته، ډېری فعاليتونه په شديد توګه محدودېږي، په ټول هېواد کې د خفګان احساس شته او تر دغه ثبات لاندې ډېر درزونه شته چې گواښوونکي دي.

مهالوېش

بالفعاله حکومت له ۲۰۲۲ کال راهیسې په عمومي توګه د یوې قوم ډلې لهخوا رهبري کېږي. د ۲۰۲۲ کال تر پایه د بېلابېلو قومونو استازي په منځنیو مدیریتي بستونو کې مقرېږي چې د زیاتې مودې لپاره په دغو بستونو کې پاتې کېږي. بالفعاله حکومت هم خپل ژمن ملکي کسان د ولایتونو د والیانو په توګه ټاکي. په دغه موده کې په قوانینو کې ډېر کم بدلون تر سترګو کېږي خو په عمومي توګه په ټول هېواد کې قوانین په تصادفي بڼه تطبیقېږي. د قوانینو د تنفیذ بڼه د قربانیانو او د قانون سرغړونکیو په قومیت پوره اړه لري او د سیمه ییزو توپیرونو په شتون کې پلي کېږي.

د مدني ټولنې فعالانو او د بالفعلو مسوولانو ترمنځ محدودې اړیکې شته. معترضان له بالفعله حکومت سره خبرو ته لاسرسی نهلري او تر ډېره ټکول کېږي. په هېواد کې معترضو ګروپونو اړوندو کسانو کم شمېر په هېواد کې پاتې کېږي.

بالفعاله حکومت د ۲۰۲۲ کال تر پایه د نجونو ثانوي ښوونځیو په شمول ټولو ښځینه او نارینه ماشومانو او ځوانانو پر مخ ښوونځي پرانیزي. د بالفعله حکومت اصلي ارزښتونو د ملاتړ او ثبات ساتنې په پام کې نیولو سره د نجونو تعلیمي نصاب پر لومړنیو او دیني زده کړو تمرکز لري او هلکان د نویو شویو دیني علومو، ریاضاتو او په تاریخ کې د ثبت شویو موضوع ګانو په اړه روزنه ورکول کېږي.

ښځې یوازې هغه مهال له کور څخه بهر د کار اجازه لري چې کاري فضاء له نارینه وو څخه جلا وي. هغوی همدارنګه د بالفعله حکومت د حجاب قانون پر بنسټ د خپل مخ پر پټولو مؤظفې دي. ښځې یوازې په محدودو برخو کې د کار او دندو ترسره کولو اجازه لري.

له هېواده بهر افغانان خپل فعال رول ته لاهم دوام ورکوي. ډېری بهر میشتي افغان د پیسو په رالېږلو سره له خپلو کورنیو سره مرسته کوي څو ژوندي پاتې شي او په کوچنیو پانګونو سره د کار زمینه برابروي. له هېواده بهر د مدني ټولنې سازمانونه او فعالان همدارنګه د بین المللي مرسته کوونکیو او فعالانو ملاتړ او غوښتنې ته دوام ورکوي. هغوی د افغانانو د هوساینې پروګرامونو او اقداماتو ملاتړي دي او د لومړیتوب وړ هدف یې د ژوند حق، زده کړې، ټاکنې، د بیان ازادي، د مطبوعاتو آزادي، د ښځو او بشري حقونو تضمین دی. هغوی د دغو موخو ترلاسه کولو لپاره له مرستندویانو غواړي چې خپلو مرستو ته دوام ورکړي او دغه مرستې له خپلو لومړیتونو او بدلونونو سره چې د بیان ازادۍ زیاتوالي او د ښځو لپاره د وړتیا ورکونې پروګرامونو ته د اجازې ورکولو سره اړوند بولي. د هغوی موخه د دې تضمین دی چې افغانان باید هیڅ نه شي، ښځې له خپلو حقونو څخه برخمنې وي او د پراخ بنسټه حکومت جوړیدو لپاره دې د خلکو د رایو پر بنسټ ټاکنې ترسره شي.

په ۲۰۲۳ کال کې هغه رسنۍ چې په هېواد کې پاتې، د ځاني سانسور سیاست خپلوي. سیمه ییزې رسنۍ کولی شي په بېلابېلو ژبو خپل انتقادي لیدلوري له کوم مشخص پیام پرته تشر کړي. د دغو رسنیو سرچینو رپورټونه د افغان مدني ټولنې غړیو لهخوا چې په دیاسپورا کې ژوند کوي، راټولېږي او د نړیوالو ټولنیزو رسنیو په پلتفرمونو کې خپرېږي. ټولنیزې رسنۍ سره له دې چې په پراخه کچه ناسم معلومات خپروي، د ډېری افغانانو لپاره په یوه معتبره اطلاعاتي سرچینه باندې بدلېږي. په پایله کې هېوادوال د هغه څه په اړه چې په هېواد کې دننه او بهر پیښېږي، کم معلومات ترلاسه کوي.

د ۲۰۲۳ کال تر پایه د مدني ټولنې هغه فعالان چې د بالفعله حکومت د باور وړ دي، د خدماتو وړاندې کوونکيو، د معيشت ملاتړکوونکيو، د روغتيايي او طبي خدماتو وړاندې کوونکيو او د بېخبنسټيزو پروژو د تطبيقوونکيو په توگه د فعاليت جوازونه ترلاسه کوي. د دغو بنسټونو د فعاليت په پيل سره د مدني ټولنې فعالان له مذهبي مشرانو سره يوځای د **شخړو په راکمولو کې مرسته کوي چې د سيمې په کچه رامنځته شي**. د بالفعله حکومت په کچه د مدني ټولنې ملاتړي کسان شته چې د دغو فعاليتونو د ترسره کولو اجازه ورکوي. سره له دې چې د يو شمېر ولايتونو واليان د هر ډول فعاليت ترسره کول منع کوي، خوځښتي نور بيا د مدني ټولنې ملاتړي دي.

په هغو ځايونو کې چې د مدني ټولنې سازمانونه خلکو ته خدمت کوي، ډېره کمه بودجه لري. هغوي په عمومي توگه پر سيمه ييزو او داوطلبو کارکوونکيو باندې تکیه لري، له هغو خلکو سره په اړيکه کې دي چې له نېردي ورسره کار کوي، ملاتړ يې کوي او خدمات ورته وړاندې کوي. هغوی د خلکو پر اړتياوو په داسې بڼه تمرکز کوي چې د امکان تر حده په خپلو ټولنو کې وساتل شي او د ټولنې او بالفعله حکومت له ارزښتونو او کلتور سره توافق ولري. په دغه پړاو کې افغان مدني ټولنه په تبعيد کې د ځواب وینې او همدارنگه په بين المللي پلټنيزو ټيمونو کې د ملاتړ په موخه د بشري حقونو سرغړونې پېښو مستندولو ته دوام ورکوي.

تر دې مهاله مدني ټولنې ته څرگنده شوې چې ډېری فعاليتونه جواز لري، خو په دې شرط چې د حکومت مخالف نه وي او په روښانه توگه له ديني قوانينو سره د حکومت له تعريف سره مخالفت ونه لري. په پايله کې مدني ټولنه په تدريجي بڼه خو په پټه په پراخو برخو کې فعاليت پيلوي، لکه د ټول هېواد په کچه د نجونو د تدريس لپاره له داسې تعليمي نصاب سره کوچني ښوونځي پرانستل چې په پټه به روزنه ورکول کېږي. د مدني ټولنې شبکې او رسنيز سازمانونه راڅرگندېږي چې د اړېکو ټينگولو لپاره له پټو او شفر لروونکيو کوډونو څخه استفاده کوي.

مرستندويان د بودجې په ترلاسه کولو سره بشري مرستې پيلوي او د بودجې په ترلاسه کولو سره اساسي پراختياوو ته هم دوام ورکوي. دغه بهير د بوروکراتيکو خنډونو له امله ډېر سوکه دی، ګاونډي هېوادونه له افغانستان سره خپل سرحدونه پياوړې کوي.

ډېر کم اعتراضونه ترسره کېږي، د مدني ټولنې فعالان داسې ستراتيژۍ ترلاس لاندې نيسي چې ډېر کم عموميت ولري. د مدني ټولنې لهخوا پټ فعاليتونه زياتېږي او سيمه ييز ملاتړ د هغوی د فعاليتونو د پراختيا امکانات ډېروي.

په بېلابېلو سيمو کې د خدماتو وړاندې کولو کچه ډېر توپير لري. په هغو سيمو کې چې ديني زده کړې په آزاده توګه تفسيرېږي، د مدني ټولنې لهخوا بېلابېلو توپير لرونکي خدماتو ته لاسرسی ډېر دی لکه کرنه، رغاونه او اساسي کارونه. په نورو سيمو کې چې هم د مدني ټولنې او هم د بالفعل حکومت لهخوا په سمه توګه خدمات نه وړاندې کېږي، حتی د ژوندانه لومړنۍ اړتياوې هم په ډېرې کمزورې بڼه د لاسرسي وړ دي.

د جغرافيايي توپيرونو له امله په بېلابېلو قومونو کې د خدماتو او ملاتړ کچه په پام توګه توپير لري. هغه ټولنې چې په تېښه کچه ملاتړ ورڅخه کېږي، عموماً هغه کسان دي چې له تاريخي اړخه په افغانستان کې منزوي شوي دي. دغه توپيرونه په بېلابېلو کچو کې متفاوت دي. په ځينو سيمو کې د بالفعل حکومت ملاتړ کم خو په ځينو برخو کې ډېر دی. د قومونو تر منځ لېږي والی د عامه او ټولنيزو رسنيو له خوا د پيامونو په استولو سره چې د قومونو ترمنځ اختلافاتو زياتوالي ته ليواله دي، ډېرېږي. ځينې وختونه د قومونو ترمنځ جګړې پېښېږي، خو د بېلابېلو ټولنو پر وړاندې په رسمي توګه فزيکي تاوتریخوالی نشته.

ډېری خلک د ژوند لومړنۍ اړتياوې لکه خواړه، سرپناه او روغتيايي خدمتونه په سختۍ سره ترلاسه کوي. ډېری افغانان د پام وړ فقر تجربه کوي، خو د ماشومانو او د بدن د غړيو خرڅلاو بهير ځکه ودرېدلی چې ډېری افغانان کولی شي د مرستو په ترلاسه کولو سره ژوندي پاتې شي.

په ۲۰۲۴ کال کې بالفعل حکومت خپلې هڅې د ترهګرۍ د ودې مخنيوي باندې متمرکزوي. ځکه چې مذهبي او نورو وسلوالو ډلو راتوکيدل تر ټولو لوی ګواښ دی چې ورسره مخ دي. وسلې په شديد توګه کنټرولېږي او د داعش، القاعده او نورو ترهګريزو ډلو د غړيتوب په شک کسان نيول کېږي او زندان ته اچول کېږي.

د ملي ټاکنو ترسره کولو لپاره مظاهري تنظيمېږي. په دغو اعتراضاتو کې د خلکو ګډون د انتظار له کچې کم دی. خو د بالفعل حکومت لهخوا په وحشيانه ډول خپل کېږي ډېری د مدني ټولنې هغه فعالان چې په دغه بهير کې ښکېل وو، نيول شوي او يا هم له هېواده تښتې چې په پايله کې ځينې فعاليتونه او شبکې چې په تېرو کلونو کې وې، خپل شوي او منحل شوي دي. خو ډېری سيمه ييز فعالان چې د بالفعل حکومت لهخوا په رسميت پېژندل شوي او ملاتړ ورڅخه کېږي، خپلو فعاليتونو ته دوام ورکوي.

بالفعله حکومت څو مهم اصلاحات رامنځته کوي چې د يو غيرمتمرکز حکومت لامل کېږي. ډېری دندې او تصميمونه ولايتونو ته ورکول کېږي. هيڅ ډول قانوني بدلونونه نه دي رامنځته شوي خو په عملي توګه بالفعل حکومت واليان هڅوي چې په خپلواکه توګه اجرائت وکړي. د مدني ټولنې غير رسمي شبکې په ټول هېواد کې خپل برياليتوبونه له يوېل سره شريکوي. او د ولايتونو په کچه ورو ورو وده کوي. د بالفعل حکومت چارواکي چې په لومړۍ سر کې د ثبات په ساتلو کې فکر کوي، په عمومي توګه اجازه نه ورکول کېږي خو دغه بدلونونه له رسمي تصديق پرته ترسره کېږي او سترګې ورباندې پټېږي.

دغه ډول پټ فعاليتونو باندې ځينې چارواکي خبر دي خو سترګې ورباندې پټوي. سيمه ييز مسوولين او رهبران له شخصي عواقبت سره مخ کېږي. بالفعل حکومت له دې موضوع څخه خبر دی هغه ګواښونکي خدمات چې خلک ورسره مخ دي ښايي د عمومي نا آرامۍ لامل شي. په دې توګه د ځای ناستو خدماتو وړاندې کولو هڅې د اړتيا وړ خدماتو ته په اجازې ورکولو سره حتی د نافرمانۍ له مجازاتو سره هم دوام مومي.

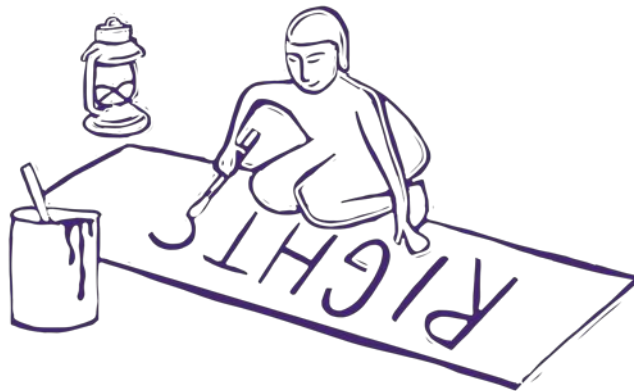
له ۲۰۲۵ کال څخه د مدني ټولنې سازمانونه د اغېزناکو او شته فرهنگ سره سم په پراخه توگه د مذهبي او فرهنگي رهبرانو او سيمه یيزو مسوولينو له خوا د ارزښت وړ گڼل کېږي او په هغو ټولنو کې د پام وړ انعطاف رامنځته کړی چې فعاليت په کې کوي. له هغه وروسته د ښځو حقونو پرمخ بېولو برخه کې د مدني ټولنې فعاليتونه زياتېږي. لږکی قومونه د روزنې پراختيا، د خبرو اترو فضاء رامنځته کولو، د منځگړيو په توگه د رول لوبولو او غیررسمي قضايي سيستمونو د ملاتړ لپاره هڅه کوي. د مدني ټولنې لوبغاړي هم په مخ پر زياتيدونکې توگه د ولايتونو په کچه د بالفعل حکومت چارواکيو او خلکو ترمنځ د ارتباطي پل په توگه رول لوبوي.

د ۲۰۲۵ کال تر پایه د مدني ټولنې ډېری پټ فعاليتونه چې به ۲۰۲۴ کال کې له اعتراضونو مخکې ترسره کيدل ، بياځلي پيلېږي.

په ۲۰۲۵ - ۲۰۳۰ کلونو کې د خلکو او مدني ټولنې لپاره شرايط په نسبي توگه ثابت دي. طبيعي پيښې، وچکالي، او په سرحدې سيمو کې قسمي جگړې ځينې وختونه آرامي له منځه وړي او د لنډې مودې لپاره د مصيبت زياتوالي لامل کېږي.

بالفعله حکومت همدارنگه د ماتيدونکي ثبات ساتلو ته دوام کوي. افغانستان له آرامه ژوند لرونکيو وگړيو سره هوسا هېواد نه دي او ډېری خلک د تېر په څېر خورېږي. تاوتریخچنې کړنې چې د امريکا د حضور دورې ځانگړنې وې، په نادره توگه ترسره کېږي. ډېری خلک کولی شي کم له کمه د ژوند يو سبک تعقيب کړي. د بيان آزادي يا د اجتماعاتو آزادي نشته په داسې حال کې چې ښځې په قسمي توگه د ژوند له لومړني، حقونو څخه برخمنې دي خو د نارينه وو پرته ډېرې محدوديت لري. په دې توگه که څه هم نجونې زده کړې کوي، خو ډېری يې يوازې په ديني زده کړو بوختې دي. هغوي په عمومي توگه په کورنۍ کې د راتلونکيو وگړيو د راتلونکې مسووليت لري خو له کورنيو څخه ساتنه وکړي او حرفه يي موقعيتونه به ونه لري. مدني ټولنه فعاله ده او اغېزناک توپير رامنځته کوي خو له ډېر محدوديت سره هم مخ ده.

دغه ماتيدونکي ثبات به تر کومه دوام ولري؟ دغه غیرمنتظره ناورين، د بهرنيانو نفوذ، په حکومت کې دننه اختلافونه، يا بدلون ته د خلکو مخ پر زياتيدونکې ليوالتيا به د پراخې گډوډۍ لامل شي؟

د بدلون باد

پرانيسټي کړکۍ او د باد وړمې انځور کړئ. باد پخوانی هوا پاکوي او د بدلون او خوځښت زیری راوړي. بدلون ښايي د جوړجاړي او وړاندوينې وړ نه وي ښايي ځينې وختونه پردې گډې ودې شي او يا هم د ميز پر سرکاغذونه بې نظمۍ کړي د باد وړمې او وخت څرنگوالي په اړه وړاندوينه نه شو کولی، خو د ډاډ خبره دا ده چې باد بدلون راولي. په دغه سناريو کې خوځښت او بدلون ليدل کېږي.

په دغه سناريو کې يو تړلی او ناکاره حکومت په داسې حال کې چې د خپلو اتباعو حقوق يې محدود کړي، نه شي کولی د هغوی اړتياو ته رسېدنه وکړي. دغه وضعيت د وخت په تېرېدو سره د لازياتو خلکو د نارضايتۍ لامل گرځي. د افغانستان د مدني ټولنې رهبرانو اغېزناکه رهبري چې ډېری يې ښځې دي، په هېواد کې دننه او بهر مرسته کوي څو دغه نارضايتي په يو ټولنيز خوځښت بدله شي. په داسې حال کې چې بالفعل حکومت لاهم فرصت لري چې د انقلاب پر ځای اصلاحات غوره کړي، خو له دغو فرصتونو څخه استفاده نه کوي. له دې سربېره، په بالقوه ډول گاونډيو هېوادونو او له سيمې په پراخه کچه د ترهگريزو تاوتریخوالي پراختيا د دې لامل کېږي چې نور هېوادونه هم د حکومت له بدلون څخه ملاتړ وکړي او په دې توگه تر ۲۰۳۰ کال پورې د يو انقلابي بدلون احتمال لږياتېږي.

مهالوېش

په ۲۰۲۳ کال کې د افغانانو ژوند شرایط ډېر ستونزمن شوی. له یو فصل وچکالۍ وروسته لاهم قحطي دوام لري او کورنۍ د ژوندي پاتې کېدو لپاره ناممکنو غواړویو ته اړ کېږي. د ډېری خلکو لپاره وضعیت ناهیلۍ کوونکې دی. په دیاسپورا کې میشتو افغانانو لهخوا د پیسو کوچنۍ حوالې له ځینو کورنیو سره مرسته کوي خو د ډېری خلکو وضعیت لاهم ناهیلۍ کوونکې دی.

بالفعله حکومت د بین‌المللي مرستو د جلب او زیاتوالي او قحطۍ ختمولو لپاره ښوونځي د نجونو پر مخ پرانیسي دي. خو د ښوونځیو تعلیمي نصاب یوازې پر دیني زده‌کړو پورې منحصر دی. د قحطۍ پر مهال د بین‌المللي فعالانو لهخوا د بیرنیو خورو مرستو وېش تر خلکو رسېږي او تر ډېره کچه له مړینو څخه مخنیوی کوي.

په همدې پړاو کې، د مدني ټولنې فعالانو یوه ډله چې د هېواد د ښځو په مشرۍ جوړه شوې، د ولسي خوځښت پر تنظیم کار پیلوي. د هغوی هدف په هېواد کې د بشري حقونو ملاتړ او رعایت دی. هغوی د ښځو آزادۍ، د بیان ازادۍ او تبعیض مخنیوي غوښتونکي دي، له دې سربېره، هغوی د پراخ‌بنسټه حکومت او آزادو او منصفانه ټاکنو لپاره چې ټول افغانان پکې د رایې ورکولو او نوماندۍ حق ولري، هڅه او ورڅخه دفاع کوي. هغوی استدلال کوي چې دا د یو پراخ‌بنسټه او قانوني حکومت بنسټ او اساس جوړوي. دغه لور ته د حرکت لپاره هغوی همدارنگه د یو لنډمهالې حکومت جوړیدو څخه ملاتړ کوي څو وکولی شي د داسې ټاکنو پر لور چې په ترڅ کې یې افغانان خپل راتلونکي حکومت په خپله وټاکي، لار هواره کړي. هغوی استدلال کوي چې که چېرې افغانستان د خلکو په رایې د یو پراخ سیاسي سیستم پر لور حرکت ونه‌کړي، ښايي په راتلونکي کې له مخ پر زیاتېدونکې فقر او تاوتریخوالي سره مخ شي.

په ۲۰۲۴ کال کې هغوی همدارنگه یو لړ اعتراضی تاکتیکونه کاروي، خو دغه اعتراضونه د ځپوونکيو اقداماتو او له هېواد څخه د فعالانو د تېښتې له امله راکمېږي. پاتې کسان چې بدلون غواړي، له مترقي دیني عالمانو سره همکاري کوي څو خپلې موخې د دیني تفسیر

په چوکاټ کې بیان کړي، هغوی استدلال کوي چې یو ریښتونی اسلامي هېواد چې له قرآني زده‌کړو څخه ملاتړ کوي، باید دغو حقونو ته درناوی ولري. هغوی همدارنگه د ښځو حقونو لپاره چوکاټ وړاندې کوي چې د هغوی په باور لویډیز نه بلکې اسلامي تفسیر دی.

د مدني ټولنې ډېری رهبران د یو پراخ ولسي خوځښت ستراتیژۍ غوره کولو سره هڅه کوي چې لومړنیو حقونو ته د لاسرسۍ لپاره په بالفعله حکومت باندې اغېز وکړي. د خوځښت رهبرانو تر منځ د سولې او امنیت او پر راتلونکي باندې د اغېزناک فشار ترمنځ د تعادل څرنگوالي په اړه اختلاف تر سترگو کېږي. یو زیات شمېر دغه رهبران پرېکړه کوي چې د هدف وړ ستراتیژۍ ولري څو د ټولنې زیاتو برخو سره د تعادل لپاره د شخصي اړیکو له‌لارې خپل پیامونه او ستراتیژۍ شریکي کړي. دغه ډلې په لومړیو کې له ښځو، ځوانانو، مترقي دیني علمانو او پخوانیو سیاسي مشرانو څخه جوړه شوې ده.

په ۲۰۲۳ - ۲۰۲۵ کلونو کې د ښوونکیو، وینوالو، د بزګرو اتحادیې او خصوصي سکتور رهبران هم په دغه خوځښت کې مشارکت کوي. تر ۲۰۲۶ کال پورې د دغې ډلې په ترکیب کې د دیني عالمانو شمېر زیاتېږي. د وخت په تېرېدو سره رهبري وده کوي او یو زیات شمېر نور خلک هم په دغه ډله کې شاملېږي. د هغو کسانو په ډله کې چې په رهبري کې شامل دي، څو تنه یې بالفعله حکومت ته ژمن کسان دي چې په پټه د دغې ډلې فعالیتونه څاري.

هغه کسان چې له دغه خوځښت سره یوځای شوي، په خپله خوښه د حکومت بدلون لپاره سره متحد کېږي، په قومي ډلو کې اختلاف او بې باوري داسې موضوعګانې دي چې په خوځښت کې ورباندې بحث نه کېږي. که څه هم د قومي ډلو ترمنځ بې باوري شته، خو د حکومت بدلون هدف د تحقق لپاره په لنډمهاله توګه له پامه غورځول کېږي.

په دغه پړاو کې د بشري حقونو ښکاره سرغړونه شته، په داسې حال کې چې رسمي خبري رسنۍ په شدت سره سانسور کېږي او د بالفعله حکومت پر ضد نیوکو ته اجازه نه‌شته، خو ټولنیزې رسنۍ ډېرې فعاله دي. ډېری داسې قومي او جنسیتي تاوتریخولي شته چې په ټولنیزو رسنیو کې په پراخه توګه او ګرافیکي بڼه خپرېږي.

تاوتریخچنې پیښې له دې ډلې ترهګریز بریدونه د هېواد په بېلابېلو برخو په ځانګړې ډل په ښوونځیو، بانکونو او حکومتي ادارو باندې ترسره کېږي. داسې ښکاري چې په هېواد کې ترهګریزو ډلو کې د غړیتوب او نفوذ کچه مخ په زیاتېدو ده. بالفعله حکومت د ناقانونه وسلو او نشه‌يي توکیو په کنټرول کې چې دواړه یې د نا امنیت په زیاتېدو کې رول لري، هیڅ ډول هڅه نه‌کوي. له دې سربېره، ځینې وختونه د ګاونډیو هېوادونو لهخوا د هېواد په ځینو سیمو هوايي بمبارۍ کېږي چې هدف یې په هېواد کې میشتو ترهګریزو ډلو ځپل دي او له دې سربېره د پاکستانیو او ایرانیو ځواکونو لهخوا د ترهګریزو ډلو د مهارلو په موخه ځمکنۍ ګزمې هم ترسره کېږي.

افغانان مخ پر زیاتېدونکې بڼه ناراضه دي. له بالفعله حکومت څخه نیوکې کوي او په پراخه کچه د بدلون له خوځښت سره یوځای کېږي. د بالفعله حکومت چارواکو کې

اختلافونه او د نظر توپیر زیاتېږي. په هېواد کې د وضعیت ترینګلتیا او د خلکو خپل د بشري حقونو وضعیت په اړه د بین‌المللي ټولنې د نیوکو زیاتوالي لامل کېږي.

د خوځښت رهبرانو له بالفعله حکومت سره د څلور کلنو ناکامو خبرو اترو وروسته پرېکړه کړې چې پر حکومت کې د نفوذ هڅو څخه لاس واخلي او پر ځای یې نوی حکومت جوړ کړي. د دغه خوځښت رهبران د نوي حکومت جوړېدو طرحې د تطبیق په موخه د یوې انتظامي شورا پر جوړېدو هوکړه کوي. هغوی مني چې که بالفعله حکومت د شورا پرېکړه ونهمني، د خپلو لېوالتیا په لازم ګامونه اخلي. کله چې دغه نوي پرېکړه کېږي، د خوځښت څو تنه رهبران چې د بالفعله حکومت جاسوسانو لهخوا څارل کېدل، نیول کېږي.

په پایله کې د خوځښت په غړیو کې د باورۍ خطر رامنځته شوی او پر څو کوچنیو ګروپونو باندې وېشل کېږي چې په قصدي توګه له یوېل سره ګډ هویتونه او فعالیتونه نه‌لري. د خوځښت فعالیتونه لاهم دوام لري او له دوو کلونو وروسته، په هېواد کې د پراخ ملاتړ ساتلو او د نوي حکومت لېوالتیا په خصوصي سکتور او نورو هېوادونو د ملاتړ جلبولو هڅې کوي.

په دغه پړاو کې ځینې بهرني هېوادونه له بالفعله حکومت څخه سیاسي ملاتړ کوي، یو شمېر ګاونډي هېوادونه چې په افغانستان کې میشتو ترهګرو ډلو له مخ پر زیاتېدونکي بریدونو سره مخ دي چې یو یې هم هغه برید وو چې په ترڅ کې یې ۲۰ پاکستانی سرتیري ووژل شوو، هغوی په پراخه بڼه په ملل متحد او څو اړخیزو سازمانونو کې د ترهګرو ډلو ودې په اړه بحث کوي.

په ۲۰۲۷ کال کې ګاونډي هېوادونه په افغانستان کې د نظامي مداخلې غوښتنه کوي خو کومه نظامي مداخله نه تر سترګو کېږي، بلکې هوکړه شوې چې په افغانستان کې د ترهګریزو فعالیتونو څارنه زیاته شي او د وضعیت خرابېدو په صورت کې د نظامي مداخلې په اړه بیاکتنه کوي.

د ۲۰۲۹ کال په لومړیو کې په دیاسپورا کې د مدني ټولنې غړي د ولسي خوځښت رهبرانو سره په ګډه د سیمې ځواکمنو هېوادونو له حکومتونو سره غونډه کوي. په دغه ناسته کې خوځښت له څو ګاونډیو هېوادونو پرته له د نورو هغو له لوري د څرګند ملاتړ ژمنه نه ترلاسه کوي، خو د هغوی له تود هرکلي سره مخ کېږي. د بالفعله حکومت د نسکورېدو احتمال زیاتېږي. د دغو غونډې په دویم پړاو چې د ۲۰۲۹ کال په وروستیو کې د سیمې ځواکمنو هېوادونو ترمنځ جوړه شوې، خوځښت د څو هېوادونو لهخوا د مرستې خصوصي ژمنې ترلاسه کوي. دغه هېوادونه که څه هم د هغو تاوتریخوالو، نشه‌يي توکیو او ترهګرۍ څخه اندېښنه لري چې له افغانستان څخه د نړۍ نورو برخو ته صادرېږي، بلکې د سوداګرۍ هغه فرصتونه هم ګوري چې په افغانستان کې شته او له هغوی سره یو پیاوړی متحد پاتې کېدی شي.

د ۲۰۳۰ کال د اګسټ په ۱۵ له ۱۵۰۰ تنو زیاتو ولسي استازیو په ګډون ستره شورا چې د بالفعله حکومت ملاتړ ورسره نه‌شته، جوړېږي. د شورا غړي د خوځښت د رهبرانو لهخوا په پوره غور سره ټاکل کېږي څو په بشپړ ډول د افغانستان له ګوټ، ګوټ څخه استازیتوب وکړي چې په هغو کې د طالبانو منځ‌لاري غړي هم شامل دي. دغه شورا د یو پراخ‌بنسټه حکومت، د افغانستان د راتلونکي لارې نقشه او د لنډمهاله حکومت پر رهبرۍ وروستۍ پرېکړې ته رسېږي. د امکان تر بریده ژر د عادلانه او آزادو ټاکنو تر سره کول د دغې شورا لومړیتوب دی. شورا همدارنګه له څو کلیدي بدلونونو سره د تیر اساسي قانون پر انفاذ هم هوکړه کوي.

د لارې نقشې اضافي اقدامات عبارت دي له:

- د فساد په اړه ټینګ درېځ نیول؛
- د مفسدینو مجازاتو او افشاء کولو څخه د ډاډ ترلاسه کولو په موخه د قانون تطبیق زیاتوالی؛
- د تمویلونکیو او عمومي مرستو د روڼتیا او حساب ورکونې بڼه والي له پاره د مالي سیستم بدلون؛
- د کوکنارو په شمول د هر ډول نشه یي توکیو د تولید اړوند ټولو فعالیتونو مخنیوی؛
- د کورنیو او ملي دفاع وزارتونو په ګډ مدیریت سره د بې وسلې کولو ملي ټیم جوړول؛
- د پخوانیو مبارزینو له معیشت خدماتو څخه ملاتړ او همدارنګه د هغو بزګرو له پاره چې د ناقانونه نشه یي توکیو په تولید او کر کې ښکیل دي، د بدیلو کرنیزو تولیدوانو زمینی برابرول.

له لویې جرګې وروسته به نوی حکومت څه وخت او څنګه واک ترلاسه کړي؟ آیا دغه حکومت به د لارې نقشې پر تطبیق بریالی شي؟ د نوي حکومت چوکاټ کې د خوځښت بېلابېلو ډلو شتون به څنګه وي؟

پړانيستي پردې

بهر ته د کتو لپارد پردې لېرې کولو انځور د درک، اړېکو او بدلون لپاره مخ په ودې وړتيا شته. د منځ لارو او بېلابېلو سياسي رهبرانو څخه جوړ يو کوچنی گروپ د خبرو اترو، پخلاينې او جورجاري لپاره سره راټولېږي.

په داسې حال کې چې په منځ لارو غړيو کې د رنځ او بدبينۍ يو ډول احساس شته او د افغانستان د راتلونکې لپاره توپير لرونکي ليدلوري لري، خو د يو بل منلو او يووالي لپاره يوه هوکړه رامنځته کېږي. دلته ده چې د خبرو اترو او پخلاينې بهير سوکه والي ته په کتو سره هېواد د يوې پراخې راتلونکې لور ته درومي.

بين المللي لوبغاړي د خبرو اترو آسانتيا برخه کې ښکېل دي او هڅه کوي څو دغه پروسه د افغانانو په مشرۍ پر مخ لاړه شي. د افغانانو د ژوند شرايط د حقوقو د زياتوالي، د ژوند اړتياوو ته د لاسرسي او انسجام له لارې په تدريجي ډول په ښه کيدو دی.

مهال وېش

له ۲۰۲۲ کال څخه د ۲۰۲۳ کال تر پایه وضعیت همدارنګه د ترینګلتیا پر لور درومي. خلک او سازماني ګروپونه قیام کوي چې ځینې یې وسله هم لري او نور یې مدني خوځښتونه دي چې ټول د طالبانو واک ننګوي.

د افغانستان مدني ټولنه بیاځلي منظمېږي. د مدني ټولنې فعالان په هېواد کې دننه په دیاسپورا کې د مدني ټولنې فعالانو، د بالفعله حکومت له منځلارو او نورو سیاسي ګوندونو ترمنځ د غیررسمي اړیکو په رامنځته کولو او پراختیا باندې تمرکز کوي.

په دغه موده کې د بین‌المللي ټولنې له‌خوا د بالفعله حکومت سیاستونه ځپونکي ګڼل کېږي خو خپل بشپړپالو مرستو ته دوام ورکوي او پرمختیایي او سیاسي مرستې ودروي. د بین‌المللي ټولنې د مشارکت نشتوالي له امله ټولنه له زیاتو ننګونو سره مخ کېږي او غیر حکومتي سیمه‌ییزو سازمانونو فعالیتونه او د بین‌المللي ټولنې بیړۍ مرستې افغانانو ته دا وړتیا ورکوي چې ژوندي پاتې شي.

له دې سره هممهاله، د ولسي پاڅونونو وسلوال فعالیتونه او همدارنګه ترورستي ګروپونه د طالبانو پر ضد خپلو پلان شویو بریدونو ته دوام ورکوي او پر روغتونونو، ښوونځیو، ښاري بسونو او کارخونو بمي بریدونه زیاتېږي. ځینې وسلوالې ډلې د خلکو د وحشیانه خپلو له امله د طالبانو پرضد مقاومت کوي. هغوی د طالبانو له بریا څخه په الهام اخیستو د تاوتریخوالي له لارې د واک ترلاسه کولو هڅې کوي او غواړي چې طالبان له نظامي اړخه وننګوي. په دغو سازمانونو کې د ګمارنې کچه لوړه او زیاته ده. طالبانو د دغو ډلو په کنټرول کې خپله وړتیا له لاسه ورکړې ده. له ګاونډیو هېوادونو څخه هېواد ته د وسلو قاچاق د زیاتیدو په حال کې دی. په ۲۰۲۳ کال کې د نشه‌يي توکیو تولید او تجارت خپلې لوړې کچې ته رسیدلی دی.

د بالفعاله حکومت دننه د منځلارو او تندلارو ترمنځ اختلافات د ورځې په تېریدو سره راڅرګندېږي او د ګوندونو ترمنځ نښتې مخ په زیاتیدو دي. داسې ښکاري چې هېواد د تودې جګړې پر لور روان دی.

د ۲۰۲۴ کال په لومړیو کې د افغان مدني ټولنې د مشرانو یوه ډله چې له جګړو او ګډوډۍ څخه ستومانه شوي، غواړي چې له بالفعاله حکومت، وسلوالو ډلو او سیاسي ګوندونو سره د خبرو اترو یو پلټنیز جوړ کړي. د مدني فعالانو له‌خوا د اطلاعاتو شریکولو، شبکې جوړولو، د ګډو ستراتیژیو، خبرو اترو، وړتیا جوړولو د خبرو اترو دغه پلټنیز جوړېږي او نړیواله ټولنه یې ملاتړ کوي. دغه پلټنیز فارم په افغانستان کې دننه او په دیاسپورا کې د مدني ټولنې ترمنځ په حضوري او مجازي اړیکو په ټینګولو سره رامنځته کېږي.

دغه ډله د سولې پخلاينې او پراخ بنسټه حکومت جوړيدو لپاره هڅې خپلې موخې بيانوي. د دغې ډلې غړي چې په دياسپورا کې دي، د يوې ډيپلوماتيکې ستراتيژۍ په جوړولو سره له بالفعله حکومت څخه غواړي چې د خبرو اترو ميز ته راشي او له سيمه‌ييزو خبرو اترو ملاتړ وکوي. هغوی وړاندېز کوي چې ملګري ملتونه دې د دغو خبرو اترو د اُنچاري او څارونکي رول ولري.

د مدني ټولنې ډېری غړي د خبرو اترو تګلارو پر کيفيت شک لري. هغوی وېره لري چې په دغه بهير کې د بالفعله حکومت بنسټلټيا هغه لاڅواکمنوي او د مدني ټولنه اغېزناکتيا را کموي.

په دغه پړاو کې خلک که څه هم د جګړو شدت، فقر او ناهيلی سره مخ دي خو د جګړو پای لپاره د مدني ټولنې هڅو ته هيله مند دي. له دې سربېره، بالفعله حکومت د ډېری هېوادونو له‌خوا په رسميت نهدی پېژندل شوی او مرستې هم ډېرې محدودې دي. د بنسټلو ګوندونو ځينې غړي په دې باور دي چې د افغانستان د پايښت لپاره يوازې لار د ګډې سياسي لارې موندل دي چې يو پراخ بنسټه حکومت رامنځته کړي او خلکو ته خپله غېږ پرانيږي. ټول بنسټل لوري هوکړه کوي چې له يوېل سره خبرې کوي او هڅه يې دا ده چې خپل اختلافات د خبرو اترو او پخلاينې له لارې حل کړي.

د خبرو اترو ايډيا په کابل کې د بين‌المللي او سيمه‌ييزو لوبغاړو په ملاتړ ترسره کېږي. سيمه‌ييز لوبغاړي له يوېل سره ګوري او دې اجماع ته رسېږي چې بايد په افغانستان نښتې پای ته ورسېږي. هغوی ټول بنسټل لوري هڅوي چې د اختلافونو د حل لپاره پراخ بنسټه حل‌لارې ومومي.

د ۲۰۲۴ کال په نيمايي کې په کابل کې د انتظار وړ خبرې اترې پيلېږي. بسپنه ورکونکي افغانانو ته د خبرو اترو او همکارۍ په برخه کې له وړتيا لوړونې او روزنيزې څخه ملاتړ کوي. لومړني کسان چې د وړتيا جوړونې وړاندېز مني د افغانستان مدني ټولنې غړي او په دياسپورا کې مېشت افغانان دی خو هغوی يوازې نه دي. خپلواک مذهبي رهبران، د طالبانو غړي، د نورو وسله‌والو ګروپونو غړي او همدارنګه سياسي ګوندونه

هم د وړتيا جوړونې په پروگرامونو کې برخه اخلي. دغه وړتيا جوړونه خبرو اترو ته له چمتووالي سربېره په ګډونوالو کې د رغانده اړېکو او لازياتي همکارۍ لامل هم کېږي.

په همدې مهال د مدني ټولنې ډېری غړي او د رسنيو کارکوونکي د عفوي او بښنې، د يو بل منلو، زغم، د خسارې جبران، وړتيا لوړونې، جوړجاړي او له هغو کسانو سره د مقابلې هڅه کوي چې په ناسمو اطلاعاتو خپرولو سره غواړي چې د خبرو اترو بهير کمزوری کړي. په ټولو ټولنيزو او متعارفو رسنيو کې دغه پيامونه لاپراخېږي او په افغانانو کې دغه احساس راتوکېدلی چې د يو ځای ژوند کولو امکان شته دی.

د ۲۰۲۴ کال په پای کې د ملي خبرو اترو لومړی پړاو د «کابل بهير» د يوې برخې په توګه په کابل اينټرکانټيننټل هوټل کې ترسره کېږي. په دغه پروګرام کې چې د ملګرو ملتونو سازمان په ګوربتوب او آسانتيا سره جوړېږي، په هېواد کې دننه او بهر افغانان سره راتولېږي او د هېواد د راتلونکې په اړه خپل ليدلوري له يو بل سره شريکوي. په دغو ډلو کې د بالفعل حکومت غړي، وسلوالي ډلې، مذهبي مشران، رسنۍ، مدني ټولنه، خصوصي سکتور، د پوهنتونونو استادان او پخواني سياسي رهبران شامل دي. د دغې پروسې ګډونوال د ښځو او نارينهو په ګډون د هېواد د بېلابېلو سيمو او قومونه ځوانان او مشران دي.

د دغو خبرو اصلي موضوع ګانې لومړی له ملل متحد سازمان څخه غوښتنه ده څو د يو څاروونکي په توګه عمل وکړي او افغانستان ته خپل سوله ساتي ځواکونه راوستوي چې د خبرو اترو پر مهال د نښتو له پيښو څخه مخنيوی وکړي. د حکومتولۍ سيستم احتمالي جوړښت په اړه به د غونډې په پای کې بحث وشي. اساسي قانون، عادي قوانين، خپلواکي او آزادي (د بيان ازادي، د وينا ازادي) بشري حقوق، سياسي مشارکت او ځوانانو او ښځو رول به د دغو خبرو اجندا جوړوي.

له لومړنيو خبرو اترو وروسته به د ټولو لوريو ترمنځ هوکړه وشي هر هغه افغان چې غواړي، هېواد ته راستون شي، بايد ورڅخه ساتنه وشي، که څه هم ډېری لوري د دغې ژمنې د باوري کيدو په اړه اندېښنه لري، خو دغه بهير له دياسپورا څخه د افغانانو د تدريجي راتګ لامل کېږي. د ځايي مدني ټولنې څارنه به له دغه بهير څخه د لازيات ملاتړ لامل شي.

د ۲۰۲۵ کال په لومړيو کې به په هېواد کې د ځايي ډيالوګ بهير پيل شي. دغه بهيرونه په ملي کچه د خبرو اترو سره اړوند او د دغو خبرو اترو ډېره برخه منعکسوي. ښځې، سيمه ييزې شوراګانې او د جوماتونو امامان په پلټنارم کې په خپل ګډون سره دغه بهير ته مشروعيت او انگيزه ورکوي. هغوی د ګډ درک او سيمه ييز اقدام له پاره د فضاء رامنځته کولو او ملي بهير په اړه د معلوماتو رسولو مرستې له پاره د ټول هېواد په کچه ليدلوري وړاندې کوي او د خبرو اترو فرهنگ روحيه او د روزنيزو مسائلو په اړه د بحث وړتيا رامنځته کوي.

خبري او ټولنيزې رسنۍ د خبرو اترو بهير کې د لازياتو خلکو په ښکېلتيا کې مهم رول لري. ليدلوري به په پراخه کچه د ټولنيزو او نورو رسنيوز له لارې شريک شي. په افغانستان کې د بيان او وينا آزادۍ بهير درجه په لوړيدو ده. همدارنګه د بيان آزادۍ فرهنگ هم وده کړې ده.

له دياسپورا څخه د افغانانو مخ پر زياتيدونکي راستنيدنه او د افغانانو د اړتياوو پوره کولو له پاره د مدني ټولنې فعاليتونه وده کوي.

په ټوله دغه دوره کې د ټولنې بېلابېلو فعالانو ترمنځ اختلاف او ترينگلټيا شتون لري. په بالفعله حکومت او مذهبي تشکيلاتو کې دننه، يو زيات شمېر کسان په دې باور دي، په بحثونو او جوړجاړيو کې ښکېلتيا به هېواد د سکولريزم پر لور بوخي چې پهکې ديني تعليماتو ته درناوی نهکېږي او هېواد هغه لور ته بېول کېږي چې لويديز فرهنگ پهکې برلاسه وي. دغه محافظه کاره فعالان يا هغه کسان چې هدف يې يو ټول گډونه حکومت جوړول دي، سره مخالف دي. د دغو ترينگلټيا راکمولو لپاره ښکېل لوري په خبرواترو کې د روښانه پيامونو وړاندې کولو ته دوام ورکوي چې افغانستان يو اسلامي هېواد دی او وي به، اسلام ته به درناوی کېږي او د افغانستان په چارو کې به بهرنيو مداخلو ته اجازه ور نه کړل شي.

همدارنگه په مدني ټولنه کې هم يو شمېر کسان په دې باور دي چې له حکومت سره جوړجاړی د داسې يو هېواد لامل کېږي چې بشري حقوق به مراعات نهشي او قومي او جنسيتي تبعيضونه به رواجېږي. د مدني ټولنې ځينې فعالان د خبرو اترو له بهير څخه نيوکه کوي او په هغو کې له گډون څخه ډډه کوي. خو ځيني داسې کسان شته چې په پټه رغانده ستراتيژۍ جوړوي. د خبرو اترو په ملاتړو فعالانو کې هم مخالفتونه شي او د دغه بهير يو شمېر غړي د نفوذ پراختيا، شهرت او واک ته د رسيدو هڅه کوي. دغه ترينگلټياوې کله ناکله د سياسي او شخصي قدرت پالنې لامل کېږي.

د ۲۰۲۵ کال په نيمايي کې د غيرنظاميانو د ملاتړ، د تاوتریخوالي راکمولو، د امنيت پياوړتيا، د ملي سياسي خبرو اترو د ملاتړ او د مسووليتونو منلو لپاره د ملي چارواکيو وړتيا ورکونې په موخه افغانستان ته د ملگرو ملتونو د سوله ساتو ځواکونو يوه کوچنۍ ډله راځي.

د ۲۰۲۶ کال په لومړيو کې به په «کابل بهير» کې ښکېل فعالان لازياتو خبرو اترو ته مخه وکړي. د خبرو اترو دغه پړاو کې د جگړو قربانيانو، لږکيو، مذهبي جريانونو، محصلانو او د دياسپورا غړيو په څېر نورې ډلې هم گډون کوي خو د افغانستان په راتلونکي مسير کې ونډه اخلي. دغه ډلې به د مذاکراتو په فرعي کميټو کې گډون وکړي او خپلې موندنې او غوښتنې مرکچي ټيم ته وسپاري خو پرېکړو کې ورڅخه استفاده وکړي.

د ۲۰۲۶ کال تر نيمايي پورې به ښکېل لوري په خبرو اترو کې د نوي حکومت جوړښت باره کې هوکړې ته رسېږي، د اوسني اساسي قانون پر اصلاح هوکړه کوي، له بين المللي معاهدو څخه خپل ملاتړ اعلانوي او د ټاکنو ترسره کيدو تنظيم په اړه به پر يو مهالوېش هوکړې ته رسېږي. ټول لوري دا څرگندوي چې په ټولو برخو کې د ښځو فعال گډون د دغه بهير د بريا راز دی. له دې سربېره هغوی همدارنگه د ملگرو ملتونو سازمان په مديريت د بې وسلې کولو بهير سره هوکړه کوي او دا تشخصيوي چې ټولو لوريو جنايتونه ترسره کړي او له خلکو څخه د هغو زيانونو له امله چې ورته اړولي يې دي بايد بښنه وغواړي.

په دغو کلونو کې د ښځو وړتيا ورکونې په برخه کې هيڅ د پام وړ مداخله نه ده شوې او ډېرې تېرې ننگونې په خپل حال پاتې دي. خو د کابل بهير خبرو اترو بهير او همدارنگه د ټولنې په کچه ښځې فعال گډون لري. په دغو خبرو اترو کې ښکېل لوري هوکړه کوي چې هيڅ داسې قوانين او مقررات به نه وي چې د ژوندانه په ټولو اړخونو کې د ښځو له گډون سره مخالفت وکړي.

په عمومي توگه په دغه پړاو کې په هېواد کې د حکومتي او خصوصي سکتور دوامداره پانگونه ترسره کېږي. ځينې پانگوال چې افغانستان يې پرېښی وو، ورو ورو راستنېږي او يو شمېر لوی شرکتونه د هېواد له اقتصاد سره د مرستې لارې چارې پلټي.

د ۲۰۲۶ کال تر پايه د کابل بهير له لارې د روانو خبرو اترو د يوې مشخصې پايلې په توگه يو پراخ بنسټه او انتقالي حکومت تشکيلېږي. دغه انتقالي حکومت له ټولو سيمو څخه د ښځو او نارينه وو، قومي گروپونو اوسياسي ډلو څخه جوړ دی. د بين المللي ټولنې ډېری برخه وال دغه نوی انتقالي حکومت د يو مشروع مرجعې په توگه په رسميت پېژني او رسمي اړيکې ورسره تېنگوي.

د ۲۰۲۷ - ۲۰۲۸ کال پورې به دغه انتقالي حکومت به د نوی اساسي قانون تدوين چارې پيلوي خو د هغه مطابق ځينې کليدي داخلي فعاليتونه لکه د ملي او محلي ټاکنو تنظيم او آسانتيا، بې وسلې کول او پخلاينې بهير پيل شي. د ۲۰۲۸ کال تر نيمايي به د ملي او محلي

ټاکنو لپاره لومړنۍ کارونه پیلېږي او په ۲۰۲۹ کال کې به د دغو ټاکنو اساسي چارې ترسره کېږي چې له هغه وروسته به هممهاله د بین‌المللي سوله ساتو ځواکونو د تلو پروګرام هم تر لاس لاندې نیول کېږي. لنډمهاله حکومت د خلکو د ستونزو راکمولو لپاره د بین‌المللي مرستو پر جذب تمرکز کوي. بین‌المللي ټولنه او سیمه‌ییز لوبغاړي د انتقالي حکومت له رول څخه ملاتړ کوي او خپلې مرستې ورسره پراخوي.

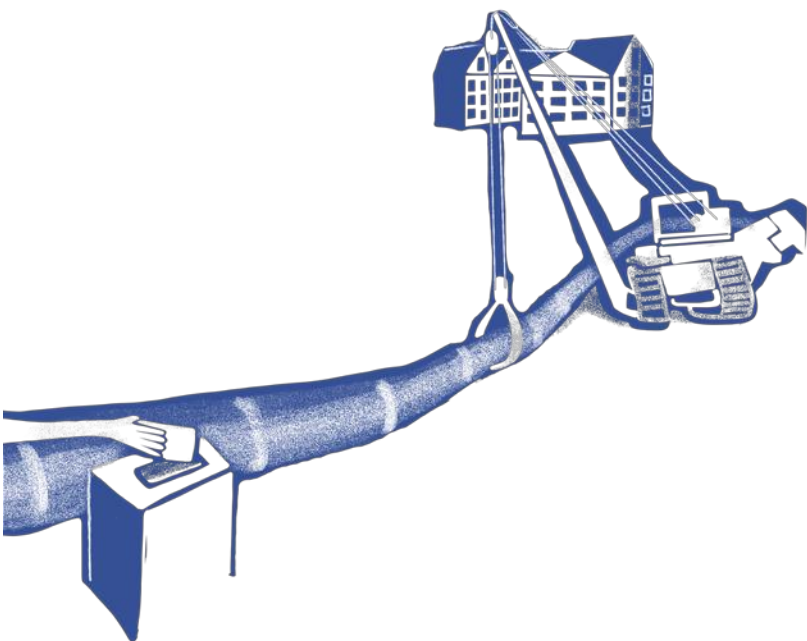
د ۲۰۲۹ کال په لومړیو کې په ټاکنو کې د ګډون او رایې ورکولو بهیر په اړه د هېواد په ټولو برخو کې د خلکو د انسجام لپاره د روزنې په برخه کې د مدني ټولنې لهخوا پراخ کمپاین ترسره کېږي.

د ۲۰۲۹ کال په وروستیو کې ملي او سیمه‌ییزې ټاکنې ترسره کېږي چې د افغانانو له پراخ هرکلي سره به ملي وي.

د ۲۰۳۰ کال په لومړیو کې ډېری افغانان د ملي فقر تر کرښې لاندې ژوند کوي او د قومونو او ښځو او نارینه‌وو ترمنځ اختلافات لاهم دوام لري، د تاوتریخوالي پېښې ترسره کېږي او داسې کسان لاهم شته چې نوي حکومت ته د واک لېږد بهیر د ناکامۍ په صورت کې وسلو پورته کولو ته چمتو دي. له دې سره د اقتصادي ودې په څېر متقابل درک وده کوي او د انساني ودې شاخصونه د پرمختګ په حال کې دي.

له ټاکنو وروسته نوی منتخب حکومت اعلانېږي چې د بین‌المللي ټولنې او سیمه‌ییزو لوبغاړې له لوري په رسمیت وپېژندل شي. دغه نوی منتخب حکومت ژمنه کوي چې د کابل بهیر هوکړې ته ژمن دی، د پاتې ناراضیانو له منځه وړلو او د ملت تپ درملنې په موخه به ګامونه واخیستل شي او د افغانستان او افغانانو د وضعیت ښه‌والي لپاره به سیاسي، ټولنیز او اقتصادي پروګرامونه په لار واچول شي.

له ټاکنو وروسته حکومت به څنګه وي؟ آیا دغه بدلونونه به له متقابل درک سره دوام ومومي؟ آیا بهرنۍ پانګونه به د افغانانو د ژوند ښه‌والي لامل شي؟

گډون وال

د افغانستان مدني ټولنې د راتلونکي لپاره د سناريو ټیم کې د مدني ټولنې د ۳۰ تنو کارپوهانو او فعالانو په گډون توپیر لروونکي ډلې شاملې دي. هغوی د یو ټیم په توګه توپیر لروونکي مخینې او لیدلوري (توپیر لروونکي دندې، جنسیت، نسلونه، موضوعي تخصص، قومي، مذهبي، ژبنی او سیمه ییز سوابق) لري چې دا هغوی ته د دې وړتیا ورکوي څو د یوې ټولیزې ستونزې په توګه د افغانستان مدني ټولې پر وړاندې شته ننگونې درک کړي.

دغه سناریوګانې په ټولنیز ډول د څلورو توپیر لروونکیو راتلونکیو په اړه توپیر لروونکي انځور وړاندې کوي. د سناريو د ټیم هر غړی په تقریبي ډول په یوې یا څو سناریوګانو کې د ځانګړیو عناصرو د معقولیت یا اړوندوالي په اړه توافق نلري. په پایله کې د گډونوالو دغه لړ لیک د پېښو رامنځته کیدو احتمال یا ضمني سپارښتنو باندې د اجماع ښودنه نه کوي، بلکې یوازې په خپله خلک ښيي - د ژمنو، زړه سواندو او توپیر لروونکي لوبغاړو یوه ډله چې یو ځای یې سره کار کړی، هیلمنډه ده دغه سناریوګانې ښايي پراخې او ستراتیژیکې خبرې اترې وهڅوي چې له هغوی سره د افغانستان پرمختګ برخه کې مرسته کوي.

دغه سناریوګانې څلور توپیر لروونکي تخيلې راتلونکي رابښي. د سناريو ټیم کابو هر غړی په احتمالي توګه په یو یا څو سناریوګانو کې د ځانګړیو عناصرو د اړوندوالي یا معقولیت په اړه هوکړه نلري. په پایله کې د گډونوالو دغه لړ لیک د راتلونکیو پېښو د احتمال یا ضمني وړاندېز ښودنه نه کوي، بلکې هیله مند دي چې دغه سناریوګانې به داسې ستراتیژیکې او پراخې خبرې اترې وهڅوي چې له افغانستان سره د پرمختګ په برخه کې مرسته کوي.

د سناريو ټیم

نازیلا جمشیدي

ذکيه محمودي

خان آقا داودزی

یونس طغرا

محمد رضا رفعت

نجیب پیکان

عنقا امین

نیلوفر ایوبي

سونیا احمدي

عالیه یلماز

خالد فهیم

جواد اسلمي

الهام کوهستاني

مرضیه قرباني

عبدالله هیواد

لطف الله نجفی زاده

جميله افغانی

نور گډون وال

مصطفی صدیقی

عزیز رفیع

دانش کروخیل

دغه نوښت د فولکي برنادونه

Folke Bernadotte اکاډمۍ له

Reos د شرکای رؤس

Partners په همکارۍ او په افغانستان کې د اروپايي

ټولنې د سولې د ملاتړ میکانیزم (EU APSM) تر

چتر لاندې تطبیق شو.

له سناریوگانو څخه څه ډول استفاده وکړو؟

«له راتلونکي سره نه بلکې په راتلونکي کې ښکېلتيا چې په اوس مهال کې ترسره کېږي. پر راتلونکي تمرکز، له حال زمان سره زموږ د ليدلوري ډول بدلوي. څرنگه چې موږ حال زمان او د هغه ستراتيژيکي اړتياوې بياځلي درک کوو. له راتلونکي څخه زده کړه ننگوونکي او پاروونکي ده، ځکه چې له حال زمان سره زموږ د تعامل بڼه د تل له پاره بدلوي.»

— اوليور فريمن (Oliver Freeman)

دغه سناریوګانې وړاندوينې نه دي.

دا وړاندېزونه نه دي.

دا هغه داستانونه دي چې راتلونکي احتمالي مسيرونه تشرېح کوي او له موږ سره د اوسني واقعيت سره په خبرو، تفکر او ژور درک کې مرسته کوي.

د يوې سناريو يا د هغو د ټولګې بريا په راتلونکي کې د پېښو په اړه نه بلکې په نننيو ستراتيژيو او غوراويو باندې د اغېزناکتيا پر بنسټ ارزول کېږي. ځيني وختونه تر ټولو مهمې سناریوګانې شاته تګ وي چې بايد ورنه ډډه وکړو.

د سناریوګانو په چمتو کولو کې يوه ګډه ژبه رامنځته کوو چې موږ ته د حال او راتلونکيو ننگونو په باره کې د خبرو امکان راکوي. د دغه بحث پر بنسټ کولی شو داسې غوراوی رامنځته او ستراتيژيک متحدین تشکیل کړو چې زموږ د مطلوبې راتلونکي واقعيتونو د لوروي زمينه برابروي. له همدې امله خلکو کې د هغو په اړه بحث د سناریوګانو د بريا له پاره لازمي دی. دغه انعکاس کيدی شي فردي، ټوليز، مخامخ يا مجازي واوسي.

د سناریوګانو جوړښتي انعکاس هدف د هغه څه په اړه چې ښايي پېښ نه شي، اجماع ته رسيدل دي. له سناریوګانو څخه په استفادې د پېښې د احتمال په باره کې بحث کې د بېلابېلو

ګروپونو ګډون د فردي او جمعي ستراتيژيو په اړه د الهام اخېستو او معلوماتو له پاره د ممکنه مسيرونو او راتلونکيو پړاوونو ټاکل دي.

وړاندېز کوو چې د راتلونکيو تمريناتو له تر سره کولو مخکې د سناريو متنونه په بشپړ ډول مطالعه کړئ.

1. د سناریوګانو په اړه فردي تفکر

زه شخصاً د سناریوګانو په اړه څه فکر کووم او د هغو په اغېزناکتيا کې زما رول څه ډول وينم؟

د افغانستان مدني ټولنې راتلونکي سناریوګانې د ټولو افغانانو او د هغو غير افغانانو له پاره چې فکر او اقدامات يې د هېواد او خلکو پر راتلونکي اغېز لري، اړوند دي.

دلته د سناریوګانو په اړه د فردي تفکر له پاره د پوښتنو او وسایلو ټولګه وړاندې کوو. زه له تاسو غواړم چې په شخصي توګه پر دغو پوښتنو د پنځو دقيقو يا څو ساعتونو له پاره فکر وکړئ. ښايي وغواړئ چې څه شی انځور کړئ يا يې په خپله مجله کې منعکس کړئ. موږ بلنه درکوو چې د ليوالتيا په صورت کې د خپلو تأملاتو پايلې د مجازي او حضوري تعامل له لارې له خپلو ملګرو، شريکبانو، همکارانو او حتی هغو کسانو سره شريکې کړئ چې مخالفت ورسره لرئ.

د فردي خبرگون له پاره پوښتنې

هره سناريو

سناريو مې کوم احساسات راپاروي؟

په دغه سناريو کې له کومو فرصتونو څخه ښه استفاده کولی شو او له کومو گواښونو سره مخ یو؟

په هره سناريو کې کومه موضوع راته ډېره توپیر لرونکې ده؟

زه د دغه ممکنه راتلونکي له پاره نن ورځ څه کولی شم څو چمتو واوسم؟

نن کوم کار ترسره کولی شم څو دغې احتمالي راتلونکي ته چمتو واوسو؟

که چېرې دغه سناريو پېښه شي، پر ما، پر هغو گروپونو چې زه یې غږیتوب لري او پر افغانانو به څه اغېز ولري؟

د سناريوگانو ټولګه

ټولې سناريوګانې مو کوم احساسات راپاروي؟

اوس څه گورو چې لیدلې مو نه وو؟

راتلونکي

په راتلونکي کې مو کومه موضوع اندېښمنوي؟

د کومې موضوع راتلونکي مو احساسات راپاروي؟

زما رول

زما د اغېز او مؤثریت کچه څومره ده؟

زه کوم رول لوبول غواړم؟

کوم کار کولی شم ترسره یې کړم څو پر راتلونکي اغېز پرېږدم؟ کوم اقدامات ترسره کولی شم؟

2. د لاپراخو بحثونو له پاره د خوځښت رامنځته کولو

سناريوگانو خپراوي

څنگه کولی شو سناريوګانې په اغېزناکه توګه یو ګروپ ته وړاندې کړو څو په دې اړه د بحثونو خوځښت رامنځته کړي؟

سناريوګانې یوازې له پیام سره مل یو محصول نه دی، بلکې د تفکر، بحث او اقدام له پاره یوه محرکه وسیله ده. د افغانستان مدني ټولنې راتلونکي سناريوګانې د بېلابېلو غبرونو ښکیلتیا او د هېواد، خلکو او بنسټونو راتلونکي اړوند احتمالي فرصتونو، خطرونو او غوراویو جلب او د بېلابېلو غبرونو ښکیلتیا ته زمینه برابره وي.

تاسو کولی شئ د پریزنټیشنونو، بحثونو، مناظرو، غونډو، روڼیزو ورکشاپونو او د رسنیو او ټولنیزو شبکو له لارې د سناريوګانو په اړه د خبرونو په خپرولو سره دغه بهیر وهڅوئ او ونډه پکې واخلي.

کولی شئ سناريوګانې له لاندې لارو شریکي کړئ:

1. له هغو کنفرانسونو او سیمینارونو په استفادې سره چې پکې ګډون کوئ ، سناريوګانې له نورو سره شریکي کړئ.
2. له هغو کسانو سره چې په ټولنیزو رسنیو کې د اړوندو موضوعګانو په اړه بحث کوئ او تعامل ولری، د سناريوګانو لینک ورسره شریک کړئ.
3. د خپلو همکارانو، ملګرو، او سټراټیژیکو شریکبانو له پاره یوه غونډه یا بحث برابر کړئ.
4. د سناريوګانو په باره/ اړه مقالې د ویبلاک پښتونه او لیدلوری ولېکئ

3. د سناريوگانو په باره کې ټوليز انعکاس

د سناريوگانو په باره کې ټوليز انعکاس ته څرنگه آسانتيا برابره کړو؟

د سناريوگانو د خپرواوي په اړه له عامه پوهاوي سربېره کولی شئ هغه کسان چې د سناريو په باره کې ګډ نظريات لري، ولټوئ. د بېلګې په ډول، کولی شئ په ټولنه، سکتور، همزولو، يا بېلابېلو خلکو کې چې په ورځنيو فعاليتونو کې په ګډه کار نه ورسره کوئ، د يو جمعې انعکاس کوربانه واوسئ. ستاسو د ټوليز انعکاس هدف بنيادي د راتوکيدونکيو موضوعگانو او يا د احتمالي اقداماتو لپاره د افکارو د تبادلې څخه د ګروپ درک وي.

که غواړئ په ديالوګ کې ژورې کچې ته ورسېږئ، وړاندېز کووم چې داسې غونډې جوړې کړئ چې کم له کمه څلور ساعته وخت واخلي، له همدې امله به ډېر وخت ولري چې د سناريوگانو محتوا درک او څېړنه پکې وکړئ او هم د ګروپ لپاره د مفاهيمو په اړه نوې ليدلوري ترلاسه کړئ.

د دغه بحث د جوړښت لپاره له لاندې جدول څخه استفاده وکړئ.

دغه سناريو زموږ په واک کې کوم فرصتونه راکوي؟	آيا دغه سناريو موږ له کومې ننگونې سره مخ کوي؟	د دغې سناريو د تطبيق لپاره څه بايد وکړو؟	پر دغې سناريو د اغېز لپاره څه بايد وکړو؟
له درزونو څخه رټا			
د بدلون باد			
پرائيستي پردې			
پردي			

4. د روزنيزم پروګرام په تنظيم کې له سناريوگانو څخه استفاده

څرنگه کولی شم چې له سناريوگانو څخه د افغانستان او له هغه څخه په پراخه کچه مسايلو څخه د زده‌کونکيو د روزنې لپاره استفاده وکړم؟

کيدی شي له سناريوگانو څخه د سولې ټينګښت، حکومتولۍ، بشري حقونو، ټولن‌پېژندنې او نورو څانګو په برخه کې د اکاډميکو پروګرامونو د محرک عنصر په توګه استفاده وشي.

که ښوونکی يا استاد ياستئ، کولی شئ د سناريوگانو په برخه کې يو لکچر چمتو کړئ او يا د ريپورټ، انټرنيټي پاڼې او ټولنيزو رسنيو له پښتونو څخه د درسي توکيو په توګه استفاده وکړئ.

د څلورو سناريوگانو په باره کې د يوې مناظرې يا اکاډميک سيمينار جوړول يو بل غوراوی دی چې کولی شئ له ګډونوالو وغواړئ چې په سناريوگانو کې د منعکس شويو ننگونو او فرصتونو او پر پاليسيو او ستراتيژيو د هغو د عواقبو په اړه خپل نظريات بيان کړي.

5. د سناريو پر مټ د ستراتيژيو او پاليسيو پراختيا

زما او نور سازمانونه څنگه کولی شي چې له سناريوگانو څخه د خپلو ستراتيژيو او پاليسيو بڼه والي په برخه کې استفاده وکړي؟

سناريوګانې ښايي د يو سازمان د ستراتيژيو چمتو کولو او بياکتني او د نويو پاليسيو چمتو کولو لپاره يوه ګټوره وسيله يا لارښود واوسي. کله چې له سناريوګانو سره کار کوو، يو ستر او اوږدمهاله انځور ګورو. سناريوګانې د هغه کار لپاره چې سبا يې بايد ترسره کړو، په مستقيم ډول ځواب نه وړاندې کوي. خو د هرې سناريو عواقبو په اړه په فکر کول مو دې ته ځير کوي چې غواړئ ستاسو سازمان په کوم موقعيت کې وي؟ کوم ځواک ته بايد پام وړول شي؟ او د افغانستان مخ په ودې راتلونکې په اړه ستاسو هڅې چېرته لګول کېږي؟ سناريوګانې همدارنګه يو ستراتيژيک وضعيت رامنځته کوي چې له تاسو سره د نوبتونو او اقداماتو د پلان په چمتو کولو کې مرسته کوي.

دلته داسې نظريات، پوښتنې او وسيلې شته چې کولی شئ د ځانګړي ستراتيژيک پلان چمتو کولو کې د خپلو اړتياوو پوره کولو برخه کې ورڅخه استفاده وکړئ

د ستراتيژۍ چمتو کولو په اړه پوښتنې

دغه سناريوګانې زموږ سازمان يا ټولو ته کوم فرصتونه، خطرونه او ننگونې چمتو کوي. د ځان په اړه کومو اړوندو قوتونو، شاخصونو يا اخطار ورکونکيو اشارو ته پاملرنه وکړو؟ د دغو څلورو سناريوګانو په پام کې نيولو سره زموږ اوسنۍ ستراتيژۍ څنگه د پايښت وړ وګرځي. په هره سناريو کې بايد په کوم موقعيت کې واوسو؟ زموږ د پام وړ موقعيت کوم دی؟ د کومو ستراتيژيو او پاليسيو تعقيبول غواړو؟ کوم کارونه بايد ترسره نه کړو، کوم کارونه بايد پيل کړو او کومو کارونو ته بايد دوام ورکړو؟ اوس بايد د څه په اړه فکر وکړو او کوم کارونه ترسره کړو؟

دغه نوښت د فولکه برنادوته اکاډمۍ له خوا د رښوس په همکارۍ او مشارکت او په افغانستان کې د اروپايي ټولنې له سولې څخه د ملاتړ میکانیزم (EU APSM) تر پوښښ لاندې طرحه او تطبیق شو.

دغه سند د اروپايي ټولنې په مالي ملاتړ چمتو شوی دی. په دغه سند کې درج شوي نظریات په هیڅ ډول سره د اروپايي ټولنې رسمي نظر نه منعکسوي.

انځورونه او طرحه: تووا مایس Toa Maes.

دغه سند د ګډو سندونو د غیر سوداګریز نړیوال بنسټ - Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike4.0 له خوا جواز تر لاسه کړی دی.

د لاسیاتو معلوماتو لپاره په info@fba.se پته برېښنالیک واستوئ.

FBA

ReosPartners

Sida